

ชื่อเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
โดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย นางสาวชุตินา ป่าสมนธ์

โรงเรียน โรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25

ปีที่ทำการศึกษา 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus และ 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test แบบ Dependent Sample ผลการศึกษา พบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.56/87.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7827 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 78.27 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus อยู่ในระดับมาก

TITLE The Development of Learning Activity Package in English Reading Comprehension Skills by Using KWL - Plus Technique for Grade 8

RESEARCHER Miss Chutima Parson

SCHOOL Mathayomtalartyaiwittaya School, Nongreua District, Khon Kaen Province, The Secondary Educational Service Area Office 25

YEAR 2015

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) create and develop the learning activity package in English comprehension skills by using KWL-Plus Technique for Matthaypmsuksa 2 students to meet the efficiency criteria of 80/80, 2) find out effectiveness index of the learning activity package in English comprehension skills by using KWL - Plus Technique, 3) compare learning achievement of students between before and after learning through the learning activity package in English comprehension skills by using KWL- Plus Technique and 4) study the satisfaction toward the learning activity package in English comprehension skills by using KWL- Plus Technique of Matthaypmsuksa 2 students. The sample of this study consisted of 20 Students in the second semester of 2015 academic year at Mathayomtalartyaiwittaya School, selected by Purposive Sampling Technique. The data were analysed by percentage, mean, standard deviation and t-test (Dependent Samples). The results were as follows: 1) The efficiency of learning activity package in English reading comprehension skills by using KWL- Plus Technique was 84.56/87.83 which was higher than the desired criteria. 2) The Effectiveness Index of learning activity package in English reading comprehension skills by using KWL - Plus Technique was 0.7827 which indicated that the students' learning achievement increased 78.27 percent. 3) the Matthayomsuksa 2 students' learning achievement learning through the learning activity package in English comprehension skills by using KWL- Plus Technique was higher than before the use of English at the .05 level of significant difference and 4) the Matthayomsuksa 2 students' satisfaction toward the learning activity package in English comprehension skills by using KWL - Plus Technique was at the high level.

ประกาศคุณูปการ

การพัฒนาทักษะชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก นายอุเทน นันสมบัติ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 นางปิยวรรณ ทรงชัย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองตาไก้ศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 นางปนัดดา นามวิจิตร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 นายศรายุทธ ศุภะโส ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 และนางพรรณิ ธรรมมา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนจรเข้วิทยายน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ที่ให้ความกรุณาพิสูจน์อักษร พร้อมตรวจสอบความถูกต้องทางภาษา ด้วยความเอาใจใส่มาตลอดตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ

ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร ครู โรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทุกคน ที่เป็นกำลังใจ และให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือในการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างดี

ประโยชน์และคุณค่าของรายงานการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เกิดขึ้นเล่มนี้ ผู้ศึกษาขอมอบเป็นกตัญญูแด่ ครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสพวิชาความรู้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และขอมอบเพื่อพัฒนาการศึกษาให้เจริญสืบไป

ชุตินา ป่าสณฑ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
	สมมติฐานการศึกษา.....	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
	ขอบเขตของการศึกษา.....	4
	นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	9
	หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	
	พุทธศักราช 2556.....	22
	การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	23
	การอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	45
	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้.....	51
	แผนการจัดการเรียนรู้.....	68
	ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม.....	78
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	79
3	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	84
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	84
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	84
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	85
	แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย.....	94
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	95
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	97
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	97

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	109
วัตถุประสงค์.....	109
สรุปผลการวิจัย.....	109
อภิปรายผล.....	110
ข้อเสนอแนะ.....	113
บรรณานุกรม.....	115
ภาคผนวก.....	121
ภาคผนวก ก.....	122
ภาคผนวก ข.....	153
ภาคผนวก ค.....	165
ภาคผนวก ง.....	180
ภาคผนวก จ.....	188
ภาคผนวก ฉ.....	217
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	232

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ตัวบ่งชี้และสาระการเรียนรู้แกนกลาง.....	14
2	โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2556.....	22
3	การบันทึกข้อมูลตามกิจกรรม KWL.....	39
4	แสดงตัวอย่างการบันทึกแผนภูมิภาพ KWL chart	40
5	บทบาทครูและนักเรียนในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus	41
6	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน.....	61
7	การหาประสิทธิภาพของสื่อ.....	61
8	แสดงรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้.....	89
9	แผนการวิจัย One Group Pre-test และ Post-test.....	94
10	ระยะเวลาในการทดลอง.....	95
11	คะแนนทดสอบท้ายชุดกิจกรรมแต่ละชุด คะแนนก่อนเรียน คะแนนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน.....	102
12	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	104
13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน.....	106
14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	106
15	ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	154

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	158
17 ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	161
18 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	164
19 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์กับตัวชี้วัด	176
20 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน-หลังเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	178
21 ค่าประสิทธิภาพจากการทดลองรายบุคคล (Individual Testing).....	181
22 ค่าประสิทธิภาพจากการทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Testing).....	182
23 ค่าประสิทธิภาพจากการทดลองภาคสนาม (Field Group Testing).....	183
24 ค่าประสิทธิภาพกลุ่มตัวอย่าง.....	185
25 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนและหลังได้รับการสอนอ่านโดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้การทดสอบค่าที่ t	186

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมโลกปัจจุบัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลกอันจะนำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ และเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551:1) ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย ความรู้และข้อมูลต่างๆ แพร่หลายอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคม ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารและศึกษาหาข้อมูลความรู้ ตลอดจนการประกอบอาชีพใน ยุคโลกไร้พรมแดน เป็นภาษากลางที่หลาย ๆ ประเทศให้การยอมรับในการติดต่อสื่อสารและมีบทบาทมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปี พ.ศ. 2558 ได้มีการเปิดการค้าเสรีอาเซียน และตามกฎบัตรอาเซียน ข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็น เครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียนทั้งในด้านการติดต่อสื่อสารและประกอบอาชีพ จะเห็นว่าภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือที่ใช้แสวงหาข้อมูลและความรู้เกือบทุกแขนง และนับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญและแพร่หลายมากที่สุด อาจกล่าวได้ว่าทุกประเทศในโลกเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษจึงจำเป็นในการศึกษาขั้นสูงทั้งในและนอกประเทศ เพราะตำราทางวิชาการชั้นสูงได้จัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษจึงสามารถเข้าใจความคิด ทักษะวัฒนธรรมของชาติอื่น ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและความเคลื่อนไหวของโลกทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมได้เป็นอย่างดี (อุดมลักษณ์ อุปจันทร์. 2547:1) องค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาคุณภาพ ของนักเรียนตามความมุ่งหวังของหลักสูตรและเป็นหัวใจของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นคือ ความสามารถในการอ่านเนื่องจากการอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ช่วยให้ได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจ

ในชีวิตประจำวัน การอ่านมีความจำเป็นต่อการศึกษาเล่าเรียน คนที่เรียนหนังสือเก่งมักจะเป็นคนที่อ่านหนังสือ เก่งเพราะการอ่านช่วยให้ได้รับความรู้และความเข้าใจที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จและสามารถศึกษาต่อ ในระดับสูงได้ การอ่านมีคุณค่าต่อมนุษย์เพราะช่วยยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น ทำให้เกิดความคิด สร้างสรรค์ เป็นการพัฒนาความคิดให้มีความก้าวหน้า ส่งผลต่อการพัฒนาในอาชีพ ทำให้มนุษย์ทันต่อ เหตุการณ์ สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). 2554: 175)

โรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในภาษาอังกฤษครบทุกทักษะ ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตลอดจนการให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและกล้าแสดงออก แต่ความสามารถของนักเรียนก็ไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้จากการสอนที่ผ่านมาผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปลเน้นการบรรยาย การบอกเล่าอธิบายเนื้อหาหรือเรื่องราวต่างๆ ให้แก่นักเรียน จึงทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย ส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จ และมีปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ นอกจากนี้จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) ของโรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา ปีการศึกษา 2557 พบว่า นักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศทุกมาตรฐาน การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยายังไม่สามารถบรรลุถึงเป้าหมายของหลักสูตรได้ โดยตรวจสอบจากรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา ระหว่างปีการศึกษา 2555 - 2557 พบว่ารายวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 63, 65 และ 64 ตามลำดับ (โรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา. 2557 : 71) ซึ่งผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการแก้ปัญหาดังกล่าว หนึ่งในปัญหาที่นักเรียนมักจะเผชิญอยู่บ่อยๆ ในเรื่องของการเรียนภาษาอังกฤษก็คือ ปัญหาด้านการอ่าน ผู้วิจัยเชื่อว่าการอ่านมีความสำคัญมาก และถ้าหากอ่านมาก ๆ จะทำให้นักเรียนเก็บข้อมูลได้มาก ได้แก่ ข้อมูลด้านเนื้อหา แนวคิด คำศัพท์ และรูปแบบโครงสร้างประโยค เมื่อนักเรียนมีความรู้อยู่ในตัว ด้านทักษะการฟัง การพูด การเขียนก็จะสามารถพัฒนาต่อยอดได้โดยไม่มียาก นอกจากนี้การปลูกฝังทักษะดังกล่าว ถ้าหากดำเนินการในระยะเริ่มแรกของการศึกษาแต่ละระดับก็จะทำให้นักเรียนได้มีความชำนาญในการใช้ทักษะเร็วขึ้น อันจะส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทำให้นักเรียนรู้เป้าหมายของการอ่าน มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ มีความมั่นใจในการทำข้อสอบ และมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงได้ศึกษาค้นคว้าและหาวิธีที่จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น ซึ่งพบว่า แนวทางแก้ปัญหาดังกล่าวอาจใช้วิธีการสอนหรือเทคนิคต่างๆ ร่วมกับการใช้นวัตกรรมทางการศึกษา เช่น เอกสารประกอบบทเรียน แบบฝึกทักษะ บทเรียน

สำเร็จรูป บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยมีความสนใจในการเลือกใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL-Plus และชุดกิจกรรมการเรียนรู้มาใช้เป็นนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะว่าวิธีสอนด้วยเทคนิค KWL-Plus และชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งยังเร้าความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง นักเรียนได้เรียนโดยการกระทำมากขึ้น แก้ไขความแตกต่างระหว่างบุคคล อำนวยความสะดวกด้านเวลาและโอกาสของผู้เรียนที่ต่างกัน ช่วยให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายในการเรียนชัดเจนขึ้น โดยมีผู้วิจัยหลายท่านกล่าวว่าเทคนิค KWL-Plus สามารถทำให้นักเรียนประมวลความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเองออกมา และสิ่งที่นักเรียนเขียนสะท้อนถึงความเข้าใจต่อการเรียนรู้ มีการจัดระบบข้อมูล สามารถพัฒนาการด้านการอ่านและมีความพึงพอใจในระดับดีขึ้น เช่นงานวิจัยของ คะนิงนิตย์ ม่วงศรี (2553 : 60) พาณิกัก สมประสงค์ (2555:บทคัดย่อ) พรวิรินทร์ สำเร็จรัมย์ (2556:บทคัดย่อ) วัชรา เล่าเรียนดี (2552: 132) ได้กล่าวว่า เทคนิค KWL- Plus เป็นเทคนิคที่เหมาะสมที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถจัดการทบทวนความรู้เดิมของตนเอง และนำความรู้เดิมมาใช้ ซึ่งเทคนิค KWL-Plus นี้ประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ คือ (K) ระบุสิ่งที่รู้ เรื่องที่รู้ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนด หรือหัวข้อที่กำหนด (W) อยากรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่กำหนดในขั้นแรก และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนด หลังจากอ่านเสร็จแล้ว ที่แตกต่างคือ KWL - Plus มีการเพิ่มเติมการทำแผนผังโน้ตส์ และการสรุปของเรื่องราวต่างๆ ที่อ่าน

จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นรูปแบบการสอนอ่านที่บูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐานกับความรู้ใหม่ ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจความหมายของบทอ่านได้ดีขึ้น อันจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นและเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL - Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. ผลการศึกษาจะเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการนำการสอนอ่านโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจะเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา อำเภอนองเรือ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมศึกษา
ตลาดใหญ่วิทยาาคม อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 25 จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผู้วิจัยทำการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ22102
ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาเป็นเนื้อหาที่ได้จากการเลือกจาก แหล่งเรียนรู้
ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ตามที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นำมา
จัดทำเป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค
KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีทั้งหมด 8 ชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1 เรื่อง Hello Kitty
- ชุดที่ 2 เรื่อง Drilling Rigs
- ชุดที่ 3 เรื่อง Skyscrapers
- ชุดที่ 4 เรื่อง McDonald's
- ชุดที่ 5 เรื่อง Siberian Tiger
- ชุดที่ 6 เรื่อง Cloning
- ชุดที่ 7 เรื่อง Christmas
- ชุดที่ 8 เรื่อง China and Chinatown

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ
เข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.2 ตัวแปรตาม คือ

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการ
อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.2.2 ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ
ความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4. ระยะเวลาในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในปีการศึกษา 2558

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อความเข้าใจศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษาตรงกัน จึงให้นิยามความหมายและขอบเขต
ของคำศัพท์เฉพาะต่างๆ ไว้ดังนี้

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา เพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน กิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างอ่าน กิจกรรมหลังอ่าน และแบบทดสอบหลังเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หมายถึง เครื่องมือในรูปแบบชุดกิจกรรมการสอนอ่านรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ22102 มีทั้งหมด 8 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 เรื่อง Hello Kitty ชุดที่ 2 เรื่อง Drilling Rigs ชุดที่ 3 เรื่อง Skyscrapers ชุดที่ 4 เรื่อง McDonald's ชุดที่ 5 เรื่อง Siberian Tiger ชุดที่ 6 เรื่อง Cloning ชุดที่ 7 เรื่อง Christmas และชุดที่ 8 เรื่อง China and Chinatown ในชุดกิจกรรมแต่ละชุดประกอบด้วย คำแนะนำการใช้ชุดกิจกรรม แบบทดสอบก่อนเรียน เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน บัตรเนื้อหา แบบฝึกทักษะ เฉลยแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบหลังเรียน เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

3. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมได้พัฒนาขึ้น โดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐานไว้ 80/80 (E_1/E_2) ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

80 ค่าแรก (E_1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนเป็นค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน รวมกันได้ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

80 ค่าหลัง (E_2) หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เป็นค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียน ได้จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนได้ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

4. ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรม (Effectiveness Index) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนโดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับ คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนและคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน

5. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้กระบวนการทางความคิดเพื่อทำความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน โดยนักเรียนต้องใช้ความคิด จับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจและแปลความหมายจากสิ่งที่นักเรียนต้องการจะสื่อความ โดยอาศัยทักษะความรู้ด้านภาษา และประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่าน ซึ่งสามารถวัดได้โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ

6. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนจะต้องมีการระดมพลังสมองในกลุ่ม ใช้ประสบการณ์เดิมของตนแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเพื่อนในกลุ่มและครูผู้สอน มีการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่ย่าน และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสม การสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL-Plus ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

ขั้นกิจกรรมก่อนอ่าน (Pre - reading Activity) ประกอบด้วย

1. ขั้น K (What You Know) เป็นขั้นตอนการเตรียมความรู้พื้นฐานก่อนอ่านโดยเป็นขั้นตรวจสอบประสบการณ์เดิมของนักเรียน ผู้สอนเริ่มต้นจากการนำเสนอบทความ บทกลอน ข่าวและสถานการณ์ต่างๆ โดยการใช้ประเด็นคำถามจากเรื่องที่เรียนจากนั้นนักเรียนก็เขียนสิ่งที่รู้ลงในใบงานในช่อง K

ขั้นกิจกรรมระหว่างเรียนอ่าน (During Reading Activity) ประกอบด้วย

2. ขั้น W (What You Want to Know) ขั้นตอนที่นักเรียนต้องการรู้ในเรื่องที่จะอ่านเป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่านของนักเรียนว่าต้องการเรียนรู้อะไร โดยผู้สอนได้กำหนดประเด็นปัญหาและคำถาม ซึ่งช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ดังนี้

2.1 นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วเขียนลงในช่อง W

2.2 นักเรียนอ่านบทอ่านแล้วค้นหาคำตอบของคำถามที่นักเรียนตั้งไว้ในช่อง W ถ้าอ่านพบข้อมูลใหม่ ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก

3. ขั้น L (What You Have Learned) หลังจากที่ผู้เรียนอ่านข้อความแล้วให้นักเรียนสำรวจตัวเองว่าได้เรียนรู้อะไรบ้างโดยนักเรียนหาคำตอบที่ตัวเองตั้งไว้แล้วจดบันทึกสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ โดยผู้สอนทำหน้าที่ให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทาง ผู้เรียนเขียนคำตอบที่ได้จากการอ่านลงในช่อง L หรือหากอ่านพบข้อมูลใหม่ ๆ นักเรียนสามารถเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้ลงในช่อง L

ขั้นกิจกรรมหลังอ่าน (Post - reading Activity) ประกอบด้วย

นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเขียนเป็นแผนผังความคิด แล้วพูดและเขียนสรุปเรื่องอ่านโดยใช้แผนผังความคิด ซึ่งเป็นขั้นสรุปและนำเสนอ โดยให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากการเรียนรู้มาเขียนเป็นแผนผังความคิดเพื่อนำเสนอสรุปความจากเรื่องที่เรียน

4. Plus หมายถึง แผนผังความคิด ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของประเด็นข้อความสำคัญและคำโดยผู้เรียนนำเรื่องที่ย่านและทำความเข้าใจเพื่อนำมาสรุปเรื่องที่ย่าน

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วัดโดยแบบประเมินความพึงพอใจเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 หลักสูตร

1.1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1.2 หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2556

1.2 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.2.2 หลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.2.3 แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.2.4 วิธีสอนภาษาอังกฤษ

1.2.5 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus

1.2.5.1 ความหมายของการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus

1.2.5.2 วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus

1.2.5.3 ขั้นตอนของการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus

1.2.5.4 บทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus

1.2.5.5 ข้อดี ข้อด้อย

1.2.6 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.3 การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.3.1 ความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.3.2 หลักการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.4 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1.4.1 ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1.4.2 หลักการของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

- 1.4.3 ประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.4.4 องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.4.5 การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.4.6 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.4.7 การหาดัชนีประสิทธิผลชุดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.4.8 ประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.5 แผนการจัดการเรียนรู้
  - 1.5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
  - 1.5.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
  - 1.5.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
  - 1.5.4 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้
  - 1.5.5 รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้
- 1.6 ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม
  - 1.6.1 ความหมายของความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม
  - 1.6.2 วิธีการวัดความพึงพอใจ
- 2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 2.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตร

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีรายละเอียด ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 11-25)

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- 1) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
  - 2) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
  - 3) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
  - 4) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
  - 5) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
  - 6) เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์
- จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

- 1) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 2) มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
- 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
- 4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงาน และการทำงานอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

2) ซื่อสัตย์สุจริต

- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2551:2-3) ดังนี้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2551: 5-7)

คุณภาพผู้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1) ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกรับหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

2) ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3) พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

4) เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5) เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6) ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7) ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8) ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9) มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100 - 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10) ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2551:9-72)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตาราง 1 ตัวบ่งชี้และสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย เช่น การทำอาหารและเครื่องดื่ม การประดิษฐ์ การใช้ยา/สลาภยา การบอกทิศทาง การใช้ อุปกรณ์ - Passive Voice ที่ใช้ในโครงสร้างประโยคง่าย ๆ เช่น is/are + Past Participle - คำสันธาน (conjunction) เช่น and/ but/ or/ before/ after etc. - ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Finally,. etc.

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	<p>ข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
ม. 2	3. ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน	<p>ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษา และอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p> <p>เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,750 – 1900 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)</p> <p>การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ แผนผัง ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่างๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast: but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any/ a few/ few/ a little/ little etc.</p>

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ ฟังและอ่าน จากสื่อ ประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้ เหตุผลและยกตัวอย่าง ประกอบ	บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อประเภท ต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บ ไซด์ การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความ สำคัญ รายละเอียดสนับสนุนคำถามเกี่ยวกับใจความ สำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่ - Yes/No Question - Wh-Question Or - Question etc. ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผล และการยกตัวอย่าง เช่น I think.../ I feel.../ I believe... - คำสันธาน (conjunctions) and/ but/ or/ because/ so/ before/after - ตัวเชื่อม (connective words) First,... Next,... After,... Then,... Finally,... etc. - Tenses : present simple/ present continuous/ present perfect/ past simple/ future tense etc. - Simple sentence/Compound sentence

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
 แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. สนทนาและเขียนโต้ตอบ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่าง ต่อเนื่องและเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูด แทรกอย่างสุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความ ที่ใช้ แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และสำนวนการ ตอบรับ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน
	2. ใช้คำขอร้อง ให้แนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายอย่าง เหมาะสม	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย
	3. พูดและเขียนแสดงความ ต้องการ เสนอและให้ความ ช่วยเหลือ ตอบรับและ ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอและให้ความ ช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ต่างๆ เช่น Please.../..., please./ I'd like.../ I need... / May/Can/Could...?/ Yes,../Please do./ Certainly./ Yes, of course./ Sure./ Go right ahead./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but ...etc.
	4. พูดและเขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูล บรรยาย และ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่าง เหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและ ให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ที่ฟังหรืออ่าน

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม และประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียตัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./ Very nice./ Well done!/ Congratulations on... / I like...because.../ I love...because.../ I feel... because.../ I think... etc.

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นเกม/ดนตรี การฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
	2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง (topic) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง
	3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมและประสบการณ์และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ	การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และประสบการณ์

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และ กิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและ โอกาส ตามมารยาทสังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูด ขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวย พร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และ ประเพณีของเจ้าของภาษา	ความเป็นมาและความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณี ของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตาราง (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุป ข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
	2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ของโรงเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน การทำแผ่นปลิว ป้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำโรงเรียน การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน เป็นภาษาอังกฤษ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 3 ต้องการให้ผู้ศึกษานั้นมีความรู้มากกว่าการรู้และเข้าใจ คือ ให้สามารถปฏิบัติได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งถือว่าอยู่ในขั้นที่สูงกว่าช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ที่ต้องการให้ผู้เรียนนั้นสามารถรู้ - เข้าใจ และบอกได้หรือเน้นการท่องจำมากกว่าซึ่งต่างจากช่วงชั้นที่ 3 ซึ่งถือว่าเหมาะสมกับระดับสติปัญญา เมื่อผู้ศึกษารู้และเข้าใจอย่างถ่องแท้แล้วก็สามารถปฏิบัติได้ดีตามไปด้วย ถ้าผู้ศึกษาปฏิบัติบ่อย ๆ ก็จะเกิดความชำนาญ เกิดทักษะแล้วเกิดความคิดวิเคราะห์ ข้อดีข้อเสียซึ่งถือว่าเป็นความคิดพื้นฐานของการคิดระดับสูงต่อไป

1.2 หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2556
(โรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา 2556:3)

1.2.1 โครงสร้างหลักสูตร

ตาราง 2 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2556

รหัสวิชา/รายวิชา	หน่วยกิต	ชั่วโมง/สัปดาห์	ชั่วโมง/ภาค
วิชาพื้นฐาน			
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1			
ภาคเรียนที่ 1 อ21101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	1.5	3	60
ภาคเรียนที่ 2 อ21102 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	1.5	3	60
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2			
ภาคเรียนที่ 1 อ22101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	1.5	3	60
ภาคเรียนที่ 2 อ22102 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	1.5	3	60
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3			
ภาคเรียนที่ 1 อ23101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	1.5	3	60
ภาคเรียนที่ 2 อ23102 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	1.5	3	60
รวมวิชาพื้นฐาน 3 ปี	9.0	18	360
วิชาเพิ่มเติม			
อ21201 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	0.5	1	20
อ21202 ภาษาอังกฤษเพื่อมัคคุเทศก์	0.5	1	20
อ22203 ภาษาอังกฤษเพื่อฟัง – พูด 1	1.0	2	40
อ22204 ภาษาอังกฤษเพื่ออ่าน – เขียน 1	1.0	2	40
อ23205 ภาษาอังกฤษเพื่อฟัง – พูด 2	0.5	1	20
อ23206 ภาษาอังกฤษเพื่ออ่าน – เขียน 2	0.5	1	20
รวมวิชาเพิ่มเติม 3 ปี	4.0	8	160
รวมทั้งสิ้น 3 ปี	13.0	26	520

จากโครงสร้างหลักสูตร จะเห็นว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้สาระภาษาต่างประเทศ วิชา
ภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ22102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนที่ 2 รวม 60
ชั่วโมง (3 ชั่วโมง / สัปดาห์)

1.2.2 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ22102 (โรงเรียนมัธยม ตลาดใหญ่วิทยา 2556:7)

ศึกษาการใช้ภาษา อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน บทร้อยกรอง บอกรวม เหมือนและแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการ ลำดับคำตามโครงสร้างประโยคภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง การขอตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนบรรยาย สรุปใจความสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยน ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมและเหตุการณ์ใกล้ตัวในความสัมพันธ์ ระบุและเลือก ข้อมูล ประโยค ข้อความ บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น ความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่เสียงและ ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน ค้นคว้า รวบรวม สรุปข้อมูลจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทั้งที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น บรรยายและเปรียบเทียบ ประเพณี งานเทศกาล งานฉลอง วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าร่วมและจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม สื่อสารด้วยภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางสุภาพ เหมาะสม ทั้งในสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษาอย่าง ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ

โดยใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลและความรู้ต่างๆ ใน การศึกษาต่อและประกอบอาชีพจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจและมีทักษะในการสื่อสาร

เห็นคุณค่าของการนำภาษาอังกฤษมาใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้และในชีวิตประจำวัน รักการอ่าน แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีความมุ่งมั่นใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีวินัย คุณธรรมจริยธรรมและ ค่านิยมเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริตและการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีจิตสาธารณะ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย และรู้จักนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

2. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ทิศนา ขัมมณี (2544:7) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้คือขั้นตอนในการดำเนินการ สอนภาษาอังกฤษให้สำเร็จ ด้วยวิธีต่างๆ ที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบ และขั้นตอนสำคัญอันเป็น ลักษณะเฉพาะหรือลักษณะเด่นที่ขาดไม่ได้ของวิธีนั้นๆ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553:140) อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการ ต่างๆ ที่ผู้สอนใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม จุดประสงค์ที่กำหนดไว้

2.2 หลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

นักวิชาการศึกษาคิดกล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้
 สุมิตรา อังวัฒนกุล (2548:109) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 สรุปได้ดังนี้

1) ครูผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึง จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและการ
 ฝึกใช้ ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึก
 เมื่อเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้นได้ นั่นคือ สามารถติดต่อสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ

2) การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ อาจไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้
 ภาษาอังกฤษได้ดี เท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการ ซึ่งในชีวิตประจำวันการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ
 การติดต่อสื่อสาร ต้องใช้หลายทักษะร่วมกัน และในบางครั้งต้องอาศัยกริยาท่าทางประกอบ ดังนั้น
 ผู้เรียนก็ควรได้รับการฝึกปฏิบัติเช่นเดียวกับในชีวิตจริง ตลอดจนควรจะฝึกและใช้ภาษาในลักษณะ
 ทักษะรวมตั้งแต่เริ่มต้น

3) ต้องให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะ
 เหมือน ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริง นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมการ
 ใช้ภาษาควรให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย

4) ควรให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
 เช่น กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป การเล่นเกม การแก้ปัญหา

5) ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญ กับการใช้ภาษาของผู้เรียน มากกว่าวิธีการใช้
 ภาษา และควรแก้ไขเฉพาะเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา ซึ่งความ
 ถูกต้องของการใช้ภาษาก็ยังต้องคำนึงอยู่ด้วยเช่นกัน

กุลกานต์ วงษ์สิงห์ (2548 : 39) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 สรุปได้ดังนี้

1) หลักการเรียนรู้คำศัพท์ ลักษณะของคำศัพท์ ได้แก่ จำนวนตัวอักษร
 ความหมาย และโครงสร้างของคำ ซึ่งนักเรียนมักจะสับสนในการจำตัวอักษร วิธีการแก้ปัญหา โดย
 การใช้บัตรคำให้นักเรียนฝึกพูด เขียน และอ่าน ฝึกการเชื่อมโยงการออกเสียงตัวอักษรเปรียบเทียบกับ
 ภาษาไทย เน้นเรื่องการประสมเสียงพยัญชนะ สระที่ปรากฏในคำต่าง ๆ

2) หลักการเรียนรู้ลักษณะของประโยค ควรฝึกให้นักเรียนอ่านประโยคสั้น ๆ และ
 อ่านหลายประโยค แทนการอ่านประโยคที่ยาวและซับซ้อน เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่สามารถอ่าน
 ภาษาอังกฤษได้

3) หลักการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ ควรเรียนรู้การวางประโยคหลัก การอ่าน
 ข้อความหรือเนื้อเรื่อง ครูควรแนะนำหรือชี้แนะวิธีการอ่านให้นักเรียนได้ทราบวิธีการนำเสนอ

ข้อความ โดยทั่วไปการนำเสนอข้อความภาษาอังกฤษ มักจะวางประโยคหลักของข้อความไว้เป็น ประโยคของย่อหน้า เพื่อให้ผู้อ่านสามารถทราบทิศทางของเรื่องราวที่จะอ่านต่อไป และสามารถเข้าใจ สาระของเรื่องได้ง่าย นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับความสามารถในการแปลคำศัพท์ ความรู้ และประสบการณ์พื้นฐานเดิมของนักเรียน ควรรู้จักการตั้งคำถามที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียน ตอบ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นหาคำตอบด้วยตัวเอง

พรพิมล ประสงค์พร (2550 : 14 - 17) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ สรุปได้ดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Principles) มีสาระสำคัญดังนี้
  - 1.1 ความเป็นหนึ่งเดียว หมายถึง การที่ผู้เรียนเรียนภาษาโดยให้ความสนใจต่อ รูปแบบ ภาษาในลักษณะองค์รวม
  - 1.2 การเรียนรู้อย่างมีความหมาย เป็นการซึมซับความรู้ใหม่เข้ามาอยู่ใน โครงสร้าง ทางปัญญาและระบบความจำที่มีอยู่แล้วอย่างมีความหมาย และเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ เข้ากับ โครงสร้างทางปัญญาเดิม ทำให้สามารถจำได้อย่างแม่นยำ
  - 1.3 การให้รางวัล ครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนตระหนักในผลที่ได้รับจากการเรียน ภาษาอังกฤษในระยะยาว โดยการชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ ความมีเกียรติ และ ความมีชื่อเสียงที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ ประโยชน์ทางด้านวิชาการของการรู้ภาษาอังกฤษ และผล ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต
  - 1.4 การสร้างแรงจูงใจภายใน ครูผู้สอนจะต้องศึกษาว่าอะไรเป็นแรงจูงใจ ภายในของผู้เรียน แล้วจึงออกแบบกิจกรรม และใช้เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน และท้าทาย ความคิด
  - 1.5 การฝึกกลวิธีการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องศึกษาว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีแบบแผน ในการเรียนรู้แบบใด แล้วจึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแผนการเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้ควรหาโอกาสฝึกกลวิธีการเรียนให้แก่เรียน โดยพิจารณาเลือกฝึกกลวิธีที่จำเป็นต้องใช้ในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และสอดคล้องกับบทเรียน
2. ด้านความรู้สึนึกคิด (Affective Principles) แบ่งเป็นหลักการย่อย ดังนี้
  - 2.1 การแสดงออกทางภาษาในขณะที่ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการคิด เจตคติ และการกระทำที่เป็นลักษณะเฉพาะของภาษา ซึ่งต้องให้กำลังใจ สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนให้แก่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกมีความหวังที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ ดี

2.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง ครูผู้สอนจะต้องสร้างความรู้สึกรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองให้แก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้รับมอบหมายภาระงานแล้ว ผู้เรียนจะต้องมีความเชื่อมั่นว่าสามารถทำภาระงานได้สำเร็จ

2.3 ความกล้าเป็นหลักการที่เน้นความสำคัญของการช่วยให้ผู้เรียนมีความกล้าในความพยายามที่จะใช้ภาษาทั้งในด้านการรับสารและส่งสาร

2.4 ความเชื่อมโยงระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ซึ่งบางครั้งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะสำเร็จได้ก็ต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาด้วยโดยเกี่ยวข้องกับระบบของวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และแนวทางการคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของภาษา

3. ด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic Principles) แบ่งเป็นหลักการย่อย ดังนี้

3.1 อิทธิพลของภาษาแม่ ผู้เรียนภาษาอังกฤษมักจะคิดเป็นภาษาแม่ก่อนแล้วจึงแปลจากภาษาแม่เป็นภาษาอังกฤษ ทำให้ภาษาแม่บางส่วนเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาอังกฤษ จึงทำให้เกิด อุปสรรคขัดขวางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จนไม่สามารถทำความเข้าใจภาษาอังกฤษได้

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา ผู้เรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะก้าวไปสู่กระบวนการพัฒนาภาษาอย่างเป็นระบบได้โดยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลป้อนกลับของบุคคลอื่น มาช่วยส่งเสริมการพัฒนาภาษาภายใน ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้สึกนึกคิดและความเข้าใจของผู้เรียนว่าผู้เรียนรู้สึกอย่างไร คิดอย่างไร เข้าใจอย่างไรและมีเหตุผลอย่างไรจึงแสดงออกทางภาษาในลักษณะเช่นนั้น

3.3 ความสามารถในการสื่อสารครูผู้สอนจะต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารให้ดีที่สุด โดยให้ความเอาใจใส่ต่อการนำภาษาอังกฤษไปใช้ คำนึงถึงการใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง เหมาะสมกับบริบทและชีวิตจริง จากหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า หลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้และการฝึกใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ โดยอาจเริ่มจากการเรียนรู้คำศัพท์ ลักษณะของประโยค การอ่านข้อความหรือเนื้อเรื่องเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิม และฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งครูผู้สอนควรจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับความ ต้องการและศักยภาพของผู้เรียนรวมทั้งมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสนใจ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสมและเป็นระบบ

2.3 แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

มีผู้กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 16 - 21) ได้นำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ สรุปได้ดังนี้

1. สำรวจความต้องการความสนใจของผู้เรียน โดยการจัดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนสนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อนำไปสู่การค้นหา และเลือกหัวข้อที่สนใจ หรือให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ครูผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ โดยเชื่อมโยงสิ่งที่ผู้เรียนสนใจเข้ากับสาระการเรียนรู้ที่ครูวางแผนไว้

2. เตรียมสาระการเรียนรู้และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ครูผู้สอนต้องศึกษา หลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้เข้าใจว่าหลักสูตรต้องการอะไร มีจุดประสงค์อย่างไร และทำไมจึงต้องการเช่นนั้น สำหรับใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการเรียนรู้

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

3.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูควรใช้ประเด็นคำถามสถานการณ์หรือกิจกรรมที่กระตุ้นหรือท้าทายให้ผู้เรียนเกิดความสงสัยและครูควรให้ผู้เรียนรู้สึกว่า ครูคือเพื่อนที่ช่วยเหลือเขาได้ นอกจากนี้ครูจะต้องรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยให้ผู้เรียนทุกคนได้ใช้ความคิด มีความสนใจ ในการพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคล และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มใจและกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้

3.2 ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ มุ่งเน้นการจัดกิจกรรม และสร้างบรรยากาศที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต โดยใช้สื่อที่หลากหลาย เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ และความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเสนอกิจกรรมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน สรุปความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทั้งสมาชิกภายในกลุ่มและสมาชิกระหว่างกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้

3.3 ขั้นวิเคราะห์ อภิปรายผลงาน องค์ความรู้ที่สรุปได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ โดยที่ครูและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายผลที่เกิดจากกิจกรรมการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเอง

4. ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินความสำเร็จของการจัดกระบวนการเรียนรู้ มุ่งเน้นผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการประเมินเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน การสังเกตพฤติกรรม การร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และการทดสอบควบคู่กัน เพื่อค้นพบศักยภาพ จุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียนเพื่อการพัฒนาและตรวจสอบว่ากระบวนการเรียนรู้ได้พัฒนาผู้เรียนตามจุดประสงค์

การเรียนรู้ที่กำหนดหรือไม่นอกจากนี้ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน จะเป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการสอนของครูด้วย

5. การสรุปและนำไปประยุกต์ใช้เป็นขั้นตอนของการตกลึกของกระบวนการเรียนรู้ รายบุคคล กล่าวคือ ผู้เรียนแต่ละคนจะเกิดการมองสิ่งต่าง ๆ อย่างเป็นองค์รวม เกิดการค้นพบว่า มีความสามารถ มีจุดเด่น จุดด้อยด้านใดบ้าง หลังจากที่ได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว และการแสดงออกตามกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งพิจารณาได้จากการหาข้อสรุปจากบทเรียนการแลกเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ การสะท้อนความคิด การแสดงผลงาน การนำเสนอข้อค้นพบ โดยครูเป็นผู้ชี้แนะเพิ่มเติม

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2548 : 108) ได้นำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ของภาษา เป็นการฝึกความสามารถทางภาษาที่ถูกต้องประกอบด้วยความรู้ในเรื่องคำศัพท์ กฎเกณฑ์ การวางรูปประโยค การออกเสียง และความหมายของรูปคำ
2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์แห่งสังคม เป็นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และสภาพของสังคมที่แตกต่างกัน โดยเน้นที่ความเหมาะสมทางความหมาย ของรูปประโยคที่ใช้การออกเสียงและระดับเสียง
3. ความสามารถด้านความสัมพันธ์ข้อความ เป็นความสามารถในการรวบรวม การตีความ รูปประโยค และความหมายของข้อความ เพื่อให้ได้ใจความโดยรวมในข้อความที่พูดและเขียน
4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร เพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความสามารถทางภาษาที่เพียงพอในการสื่อสารด้วยกลวิธีต่าง ๆ เช่น การใช้พจนานุกรม การใช้ข้อความหรือวลี การอธิบายคำรวมทั้งการใช้ท่าทางในการสื่อความหมายด้วย

เซลซี มูร์เซีย (Celce Murcia. 1988 : 56 ; อ้างถึงใน จินตนา สุจจันท์. 2551 : 38 - 39) ได้นำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเรื่องของโครงสร้างไวยากรณ์ มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้น Presentation จากการศึกษาวิธีการนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์พบว่า มีวิธีการนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์อยู่ 2 วิธี คือ

1.1 Deductive Approach การสอนไวยากรณ์แบบนี้ผู้สอนจะเริ่มต้นการสอนโดยการให้ประโยคตัวอย่างการใช้กฎไวยากรณ์ แล้วจึงให้นักเรียนฝึกการใช้กฎไวยากรณ์

1.2 Inductive Approach การสอนไวยากรณ์แบบนี้ ผู้สอนเริ่มต้นสอนโดยให้ประโยคตัวอย่างที่แสดงกริยาไวยากรณ์ที่จะสอนก่อน ต่อมาผู้สอนให้นักเรียนฝึกการใช้ไวยากรณ์ และสุดท้ายจะให้นักเรียนสรุปกฎการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ด้วยตนเอง ก

การนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์ทั้งแบบ Deductive และ Inductive Approach มีทั้งข้อดีและข้อเสียทั้งสองวิธี ฉะนั้นการที่จะเลือกใช้วิธีการแบบใดในการนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์ควรจะต้องพิจารณาถึงความถนัดของผู้สอน ความชอบของนักเรียนและชนิดของโครงสร้างไวยากรณ์ที่จะสอน

2. ขั้น Focused Practice จุดมุ่งหมายของขั้นนี้คือต้องการให้ผู้เรียนฝึกโครงสร้างใหม่ จนชำนาญก่อนที่จะไปฝึกขั้น Communicative Drill ต่อไป การฝึกขั้นนี้จึงเป็นแบบ Mechanical Drill และ Meaningful Drill

3. ขั้น Communicative Practice เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกแบบโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนใหม่จนชำนาญแล้ว นักเรียนควรได้ฝึกการใช้โครงสร้างใหม่ในกิจกรรมแบบ Communicative Activities ซึ่งจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ถ่ายโอนความรู้ทางไวยากรณ์มาใช้จริง ๆ ในการติดต่อสื่อสาร

4. ขั้น Teacher Feedback และ Correction ครูผู้สอนแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน ตลอดบทเรียน ซึ่งยุทธวิธีการแก้ข้อผิดพลาดนั้น ครูผู้สอนควรเปลี่ยนไปตามขั้นตอนของบทเรียน เช่น ในขั้นที่ 2 เป็น Feedback Drill นั้นควรเป็นการแก้ข้อผิดพลาดโดยตรงและกระทำโดยทันที แต่เมื่อถึงขั้นที่ 3 ซึ่งเป็นการฝึกแบบ Communicative Drill ไม่ควรขัดจังหวะของนักเรียนขณะที่ปฏิบัติ และหลังจากการฝึกสิ้นสุดลง สิ่งที่สำคัญของการแก้ข้อผิดพลาดของนักเรียนคือ ผู้สอนไม่ควรชี้บ่งที่ผิดและให้คำตอบที่ถูกเท่านั้น แต่ควรชี้แจงถึงเหตุผลของการตอบคำถามที่ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนนำไปแก้ไขต่อไป

จากแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังกล่าว สรุปได้ว่าควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถ ด้านทักษะการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักการตีความรูปประโยคและความหมายของคำหรือข้อความ รู้จักกลวิธีการสื่อสารโดยครูผู้สอนควรเริ่มจากการสำรวจความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน เตรียมเนื้อหาและองค์ประกอบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีการประเมินผลความสำเร็จของการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องผลการประเมินที่ได้ควรนำไปสรุปเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป

2.4 วิธีสอนภาษาอังกฤษ

ได้มีนักวิชาการได้เสนอแนะวิธีสอนภาษาอังกฤษหรือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังนี้

นพเก้า ณ พัทลุง (2548 :12-19) กล่าวว่า วิธีสอนภาษาอังกฤษมีหลายวิธีซึ่งแตกต่างกันตามความเชื่อของแต่ละบุคคล ส่งผลให้การจัดการจัดกิจกรรมเรียนรู้ การวัดและประเมินผลแต่ละวิธีก็แตกต่างกันกันด้วย และได้นำเสนอการสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar-Translation Method)

วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล เริ่มต้น ค.ศ.1466 ในสมัยกรีกและลาตินเป็นวิธีที่เน้นในเรื่องของการจดจำกฎไวยากรณ์ และคำศัพท์ การประยุกต์วิธีนี้ไปใช้โดยตรงคือ การแปลวรรณคดี ตำรา โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความซาบซึ้งในวรรณคดีของภาษานั้นๆ กิจกรรมที่ใช้ เช่น การตั้งคำถามจากการอ่าน การแปลวรรณคดีจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง และไม่เน้นกฎทางภาษาศาสตร์ บทบาทของผู้สอน คือการจดจำกฎเกณฑ์ทางภาษาที่ชัดเจน ซึ่งไม่เน้นเรื่องการสนทนา บทบาทของผู้เรียน คือการจดจำและปฏิบัติตามผู้สอน วิธีสอนดังกล่าวมีลักษณะสำคัญดังนี้

- 1) ในชั้นเรียนสอนด้วยภาษาแม่ และอาจใช้ภาษาต่างประเทศบ้างเพียงเล็กน้อย
- 2) สอนคำศัพท์จำนวนมากในรูปแบบของคำศัพท์เดี่ยวๆ
- 3) การบรรยายไวยากรณ์อย่างละเอียด
- 4) การสอนไวยากรณ์เพื่อเรียบเรียงคำเข้าด้วยกัน
- 5) อ่านตำราที่ยากๆ ตั้งแต่เริ่มต้นการเรียน
- 6) แบบฝึกคือการวิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์

วิธีสอนแบบนี้ ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของศัพท์และไวยากรณ์ทันที ไม่ต้องใช้เวลาอธิบายให้เสียเวลา แต่ผู้เรียนไม่สามารถนำมาใช้พูดในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพแม้ว่าผู้เรียนรู้ความหมายของศัพท์และไวยากรณ์ต่างๆ เพราะการสอนวิธีนี้ไม่เน้นการฟังและพูด

2. วิธีสอนแบบตรง (Direct Method)

วิธีสอนแบบตรงเป็นวิธีที่พัฒนามาโดย Wilhelm Viator นักการศึกษาชาวเยอรมันซึ่งเริ่มต้นใน ค.ศ.1800 วิธีนี้จะเน้นการปฏิสัมพันธ์ในการพูดและฟัง เป็นวิธีที่ดัดแปลงมาจากวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล วิธีสอนแบบตรงพยายามจะบูรณาการการใช้ภาษาในการเรียนการสอน การสอนเริ่มต้นด้วยการสนทนา (Dialogue) การสอนวิธีนี้จะไม่ใช้ภาษาแม่ ไม่มีการแปลและไม่มีการวิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์ แบบฝึกหัดมักจะเป็นชุดของคำถามตามบทสนทนา และวัฒนธรรมถือเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งมีหลักการดังนี้

- 1) สอนโดยใช้ภาษาต่างประเทศ
  - 2) สอนเพียงคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
  - 3) ใช้ทักษะการสื่อสารทางการฟังพูด โดยการถาม ตอบระหว่างผู้เรียนและผู้สอนเป็นกลุ่มย่อย
  - 4) การสอนไวยากรณ์โดยใช้วิธีอุปนัย (Inductive) สอนจากส่วนย่อยๆ ไปยังกฎเกณฑ์ต่างๆ
  - 5) การสอนเรื่องใหม่โดยการสอนรูปแบบของภาษาและฝึกฝน
  - 6) คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมโดยการสาธิต ใช้ของจริง ใช้ภาพ สำหรับคำศัพท์ที่เป็นนามธรรมจะสอนผ่านการแลกเปลี่ยนความคิด
  - 7) สอนการพูดและการฟังเพื่อความเข้าใจ (Comprehensive)
  - 8) เน้นการออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- วิธีสอนแบบนี้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติคือเริ่มต้นจากการฟังและพูดซึ่งเป็นพื้นฐานในการอ่านและเขียน และการเรียนภาษาแบบบูรณาการ หากจะใช้วิธีสอนแบบนี้ประสบความสำเร็จ ผู้สอนต้องเป็นเจ้าของภาษาหรือผู้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดี หากผู้สอนใช้ภาษาผิดๆ ง่ายๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเลียนแบบสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้ สำหรับประเทศไทยแล้วเป็นการยากในเรื่องดังกล่าว

3. วิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method)

วิธีสอนแบบฟัง-พูดเดิมเรียกว่า Aural-Oral Method แต่เนื่องจาก คำว่า “aural” (เกี่ยวกับหู) และ “oral” (เกี่ยวกับปาก) ออกเสียงคล้ายกันทำให้เกิดความสับสน จึงเรียกใหม่เป็น Audio-Lingual Method ซึ่งเป็นวิธีที่อยู่บนพื้นฐานของจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม (Behavior Psychology) ซึ่งเชื่อว่ารูปแบบทางภาษาศาสตร์ของผู้เรียนที่ถูกต้องได้มาโดยฝึกพูดรูปแบบประโยคซ้ำๆ จนกว่าจะสร้างรูปแบบภาษาแบบอื่นได้ บทบาทของผู้สอน คือการออกแบบ การฝึกพูด และบทบาทของผู้เรียนคือการจดจำและเรียนรู้ ซึ่งเขาต้องฝึกสนทนาซ้ำๆ โดยไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้ ทักษะเรียงลำดับจากการฟัง พูด อ่าน และเขียน การสอนโดยเปรียบเทียบความแตกต่างภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จจะได้รับการเสริมแรง และผู้สอนต้องดูแลผู้เรียนอย่างดีเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการใช้ภาษา

Mora (2005) กล่าวถึงข้อแนะนำในการใช้วิธีสอนแบบฟัง พูด ดังนี้

- 1) ผู้สอนต้องแน่ใจว่าการออกเสียงนั้นอยู่ในรูปแบบของประโยคแบบเดียวกัน เช่น AUX verb ก็ไม่ควรเปลี่ยนไปใช้ main verb อย่างกะทันหัน
- 2) การฝึกควรควบคุมความเร็ว เพื่อความเป็นอัตโนมัติในการใช้ภาษา
- 3) รักษาระยะเวลาการฝึก โดยใช้สัญญาณมือ บัตรสัญญาณ (Signal Cards) หรือการจดบันทึก

- 4) การใช้เน้นเสียง ท่วงทำนอง และรูปแบบการเชื่อมโยงประโยคตามปกติ
- 5) ฟีกในสิ่งที่มีความหมาย ถ้าไม่รู้จักความหมายของคำต้องสอนความหมาย
- 6) แบ่งกลุ่มย่อยผู้เรียนเพื่อฝึกพูด ประมาณ 10 นาที เพื่อลดความน่าเบื่อหน่าย
- 7) แนะนำการฝึกตามขั้นตอน ดังนี้
  - 7.1) เน้นโดยเขียนตัวอย่างบนกระดาน
  - 7.2) ยกตัวอย่างโดยพูดรูปแบบของประโยค
  - 7.3) อธิบายลักษณะของไวยากรณ์ในระดับพื้นฐาน
  - 7.4) ทำการฝึก
- 8) ผู้สอนไม่ควรยืน ณ จุดเดียว ควรเดินไปรอบห้องเพื่อตรวจสอบการสนทนาของผู้เรียนทำให้รู้ว่าใครควรจะฝึกมากกว่าคนอื่นในระหว่างการฝึกเดี่ยว
- 9) ใช้เทคนิคการย้อนกลับ (Backward Buildup) สำหรับรูปแบบการสนทนาที่ยากหรือมีความยาวมาก เช่น

Tomorrow

in the cafeteria tomorrow

will be eating in the cafeteria tomorrow

Those boys will be eating in the cafeteria tomorrow.

- 10) การจัดลำดับโดยเริ่มต้นจากการเลียนแบบ เพิ่มความยากและสลับซับซ้อนและท้ายสุดคือการตอบสนองอย่างอิสระ
- วิธีสอนแบบนี้ เป็นไปตามการสนองตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา คือเริ่มจากการฟังและพูด เพิ่มความมั่นใจในการออกเสียงของผู้เรียน แต่การฝึกซ้ำแล้วซ้ำอีกอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

4. การสอนแบบเงียบ (The Silent Way)

การสอนแบบเงียบเกิดใน ค.ศ.1970 เป็นวิธีที่ผู้สอนเป็นผู้จัดสถานการณ์ในชั้นเรียนในขณะที่ผู้เรียนสนทนาและปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ความผิดพลาดของผู้เรียน ถือเป็นเรื่องปกติในการเรียนรู้ ความเงียบของผู้สอนช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในการเริ่มต้นการเรียนรู้ บทบาทของผู้สอน คือผู้ช่วยเหลือและผู้เชี่ยวชาญส่วนบทบาทของผู้เรียน คือการยึดตั้งของผู้เรียนเองเป็นสำคัญ

Bowen (2005) กล่าวว่า การสอนแบบเงียบมีหลักอยู่ 3 ประการ คือ

- 1) การเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนค้นพบมากกว่าการจดจำหรือการทำซ้ำ ๆ
- 2) การเรียนรู้จากการเคลื่อนไหวทางร่างกาย (Physical Objects) ซึ่งไม่เน้น

การพูด

3) การแก้ปัญหา (Problem Solving) เป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้ การใช้คำว่า “silent” อยู่บนความเชื่อว่าผู้สอนควรเงียบเท่าที่เป็นไปได้ เพราะส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างภาษามากเท่าที่เป็นไปได้ เน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบภาระงาน (Task-based Learning) และใช้กิจกรรมการแก้ปัญหาในชั้นเรียนภาษา

วิธีสอนแบบนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยใช้การแก้ปัญหาหรือสร้างชิ้นงานเป็นสื่อ แต่วิธีนี้ไม่เหมาะกับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ และผู้สอนในประเทศไทยที่ได้รับการอบรมในการสอนวิธีนี้ยังมีน้อย

5. การสอนตามแนวธรรมชาติ (Natural Approach)

การสอนตามแนวธรรมชาติเป็นวิธีพัฒนาขึ้นโดย Tracy Terrell และ Stephen Krashen ใน ค.ศ. 1977 ในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นแนวคิดที่เชื่อว่าภาษาเป็นกลุ่มของข้อมูลหรือข่าวสารที่สามารถเข้าใจได้ บทบาทของผู้สอน คือการสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติและบทบาทของผู้เรียน คือการตอบสนองตามธรรมชาติ แนวคิดนี้เหมาะกับผู้เรียนในระดับเริ่มต้น สำหรับเทคนิคหรือวิธีการใช้ เช่น วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method) ซึ่งมีความเชื่อว่าความเข้าใจการฟังควรพัฒนาก่อนการสนทนา Asher (1979) กล่าวว่าการสอนแบบนี้ผสมผสานระหว่างทักษะต่างๆ ให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาพูด สิ่งสำคัญคือโครงสร้างหลัก ถ้ายกยหรือการสื่อสารข้อ ผู้เรียนไม่โดนบังคับให้พูด ขึ้นอยู่กับความพร้อมตามธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคน และเริ่มพูดเมื่อผู้เรียนรู้สึกสบายใจและมีความมั่นใจในความเข้าใจและสร้าง การพูด โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

- 1) ผู้สอนออกคำสั่งและแสดงท่าทางของตนเอง
  - 2) ผู้สอนออกคำสั่ง ทั้งผู้สอนและผู้เรียนแสดงท่าทางพร้อมกัน
  - 3) ผู้สอนออกคำสั่ง ให้ผู้เรียนทั้งชั้นแสดงท่าทางพร้อมกัน
  - 4) ผู้สอนออกคำสั่ง ให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งแสดงท่าทาง
  - 5) บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนกลับกันคือผู้เรียนออกคำสั่งให้ผู้สอนและผู้เรียนอื่นๆแสดงท่าทาง
  - 6) ผู้สอนและผู้เรียนคิดคำสั่ง หรือสร้างประโยคใหม่
- วิธีการสอนแบบนี้ เป็นไปตามการสอนตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา ไม่สร้างความน่าเบื่อเพราะผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม

6. การตอบสนองตามแนวการสื่อสาร (Communicative Approach)

การสอนตามแนวการสื่อสารมีความเชื่อว่าภาษาคือการสื่อสาร จุดมุ่งหมายของการสอนตามแนวนี้อาจเป็นการสร้างบริบทจริงสำหรับการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียน เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาและความสามารถในการแสดงความคิด ความรู้สึก เจตคติและความต้องการ การตั้งคำถามกิจกรรมการ

แก้ปัญหา และการแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหลักเบื้องต้นของการสื่อสาร โดยผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการสื่อสาร โดยใช้วัสดุของจริง ซึ่งเป็นการฝึกฝนในสิ่งที่มีความเหมาะสมแก่ผู้เรียน บทบาทของผู้สอนคือ การสร้างสถานการณ์จริงในชั้นเรียน และบทบาทของผู้เรียนคือ การร่วมทำกิจกรรมดังกล่าว ตามรายละเอียด ดังนี้

Morrow (1981) ได้เสนอหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. การเรียนหรือทำกิจกรรมใดๆ ต้องมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจะรู้ และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง
2. ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนภาษาในระดับประโยคขึ้นไป นั่นคือ ไม่เน้นการสอนแบบแยกส่วน โดยอธิบายกฎเกณฑ์ไปที่ละส่วน
3. กระบวนการฝึกภาษาสื่อสารมีลักษณะสำคัญดังนี้
  - 3.1 ช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information Gap) การสื่อสารในชีวิตจริง ฝ่ายหนึ่งทราบข้อมูลและอีกฝ่ายหนึ่งไม่ทราบจึงก่อให้เกิดการสื่อสารขึ้น ดังนั้นผู้สอนต้องจัดสถานการณ์ในลักษณะนี้
  - 3.2 การเลือก (Choice) การสื่อสารในชีวิตจริง ผู้พูดมีโอกาสในการเลือกถ้อยคำมาใช้ตามความคิดของตนเอง และเลือกรูปแบบภาษาที่เหมาะสม ดังนั้นผู้สอนต้องให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการเลือกใช้คำพูด และไม่ควรกำหนดแน่นอนว่าให้ผู้เรียนตอบอย่างไร
  - 3.3 ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในการสนทนาโดยทั่วไป หากคู่สนทนาตอบสนองตามที่ต้องการแปลว่าการสื่อสารนั้นประสบความสำเร็จ นั่นคือข้อมูลย้อนกลับจากคู่สนทนาจะชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการสื่อสาร
4. การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติ ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหลังจากแนะนำกฎเกณฑ์ให้แก่ผู้เรียนแล้ว และจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้ผ่อนคลายและอิสระแก่ผู้เรียน
5. ผู้สอนไม่ควรเคร่งครัดในความผิดพลาดเล็กๆ น้อยๆ ในการใช้ภาษาของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียน

Johnson (1982) ได้นำเสนอหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

- 1) The Information Transfer Principle เป็นการถ่ายโอนข้อมูลจากทักษะหนึ่งไปยังอีกทักษะหนึ่งในการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร
- 2) The Information Gap Principle เป็นหลักการที่ผู้เรียนคนหนึ่งรู้ข้อมูล แต่อีกคนหนึ่งไม่รู้ จึงต้องมีการสื่อสารเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ตนต้องการ
- 3) The Jigsaw Principle เป็นการที่ผู้เรียนต้องนำข้อมูลของตนไปทำกิจกรรมซึ่งเกี่ยวเนื่องสอดคล้องกับผู้เรียนคนอื่น เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีข้อมูลที่ไม่เหมือนกัน

4) The Task Dependency Principle เป็นหลักการที่ผู้เรียนต้องอาศัยข้อมูลซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรม และผู้เรียนต้องทำงานให้ดีที่สุดเพื่อส่งข้อมูลให้เพื่อทำงานต่อไป

5) The Correction for Content Principle เป็นหลักการที่เน้นการสื่อสารที่ถูกต้องการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน ผู้สอนต้องแก้ไขข้อบกพร่องในการสื่อสารมากกว่าแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

พรสวรรค์ สิปโป (2550:22) กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ต้องจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับชีวิตและมีความหมายแก่ผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟัง พูด อ่าน และการเขียน เป็นการสอนภาษาเพื่อมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสนับสนุนให้ผู้เรียนมีพัฒนาการใช้ภาษาทุกทักษะให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนได้ฝึกพูด รู้จักรับฟังผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็นประสบการณ์ซึ่งกันและกันและต้องเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม

2.5 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

2.5.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus

กลวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ของคาร์ และโอเกิล (Carr and Ogle. 1987 : 626 - 631) ซึ่งได้ร่วมกันพัฒนารูปแบบในปี ค.ศ. 1987 คือ เทคนิคการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอน 3 ขั้น คือ ขั้นก่อนอ่าน ขั้นระหว่างอ่าน ขั้นหลังอ่าน โดยเทคนิคการสอนนี้ได้นำทฤษฎี โครงสร้างความรู้เดิมเข้ามาเชื่อมโยงในการสอน ในขั้นก่อนอ่านเป็นการกระตุ้นพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ขั้นระหว่างอ่านเป็นการอ่านที่ครูแบ่งบทอ่านเป็นสองส่วน ส่วนแรกครูอ่านเป็นแบบอย่างก่อน ส่วนที่สองเป็นส่วนที่นักเรียนอ่าน และขั้นหลังอ่านเป็นการสรุปเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้น ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

K (What do I know?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องราวของตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใดเป็นการนำความรู้เดิมมาใช้เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐานและเรื่องที่นักเรียนจะอ่านช่วยให้เด็กสามารถสร้างความหมายของบทอ่านได้ดีและผู้อ่านควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ดังนั้นในขั้นตอนนี้ทฤษฎีประสบการณ์เดิมซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการนำความรู้พื้นฐาน ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญมาก

W (What do I want to learn?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเรื่องที่จะอ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่นักเรียนสร้างขึ้นก่อนการอ่านนี้ เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่านและเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

L1 (What did I learn?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่านโดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ พร้อมกับสำรวจข้อคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ เพื่อค้นหาคำตอบต่อไป

L2 (Mapping) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากขั้นตอน K มาจัดกลุ่ม โดยเขียนความคิดหลักไว้ตรงกลาง แล้วแตกสาขาความคิดรอง ความคิดย่อยเพื่ออธิบายเพิ่มเติม

L3 (Summarizing) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสรุปเรื่องราวจากแผนผังความคิดอีกครั้งหนึ่ง

เกียรติชัย ยานะรังษี (2540: 39) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นยุทธวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนนำเอาประสบการณ์เดิมมาช่วยในการตีความเนื้อเรื่องที่อ่าน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตั้งคำถาม ทำให้ผู้เรียนมีจุดประสงค์ในการอ่าน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 88) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฉันท ชาติทอง (2551: 234) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัดระบบข้อมูลจากความหมายข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการอ่าน ทักษะการคิดอย่างรู้ตัว การนำประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาช่วยในการตีความเนื้อเรื่อง การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการตั้งคำถาม โดยมีขั้นตอนในการสอน ดังนี้

- 1) กิจกรรมนักเรียนรู้อะไร K (What do I know)
- 2) กิจกรรมนักเรียนต้องการรู้อะไร W (What do I want to learn)
- 3) กิจกรรมนักเรียนได้เรียนรู้อะไร L1 (What did I learn)
- 4) กิจกรรมสร้างเป็นแผนภูมิรูปภาพความคิด L2 (Mapping)
- 5) กิจกรรมการสรุปเรื่อง L3 (Summarizing) เพื่อสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่

เรียนอีกครั้งหนึ่ง

2.5.2 วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

KWL Plus เป็นเทคนิควิธีสอนหนึ่งที่มีเป้าหมายในการนำมาใช้ตามแนวคิดของนักการศึกษา ดังต่อไปนี้

Martini (2003) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ดังนี้

- 1) ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือและทำงานเป็นทีม
- 2) เพื่อเก็บชิ้นงานจากแผนภาพตาราง KWL มาเป็นข้อมูลสำหรับครูในการช่วยเหลือการเรียนรู้ของนักเรียน
- 3) เพื่อให้นักเรียนเรียนเป็นรายบุคคลโดยใช้ชิ้นงานในการประเมินพัฒนาการของนักเรียน

นอกจากนี้ Conner (2004), วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547: 74) และวัชรภา เล่าเรียนดี (2547: 145) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ไว้สอดคล้องกันดังนี้

- 1) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการถามตนเองและการใช้ความคิด และคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ
- 2) สามารถพัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน สรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จัดการกับสาระความรู้ขึ้นใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง โดยการใช้แผนผังมโนทัศน์หรือแผนผังความคิด และเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนผังนั้น
- 3) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียนได้
- 4) ฝึกการระดมสมองโดยมีกรอบในการร่วมกันคิด

ฉันท ชาติทอง (2551: 235) และสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 88) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีความตระหนักในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง ตลอดจนมีการจัดระบบข้อมูลความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.3 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547: 75) อ้างถึงใน Carr and Ogle (2004) ที่ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ไว้ดังนี้

- 1) ขั้น K (What do I know)
ขั้นตอนนี้ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่อง และกำหนดคำถามโดยครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนได้ระดมสมอง (Brainstorms) เกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนรู้แล้วและนำข้อมูลที่ได้มาจำแนก แล้วเขียนคำตอบของนักเรียนในแผนภูมิรูปภาพช่อง K

(What do I know) หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทความรู้ที่คาดการณ์ว่าอาจเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน

2) ชั้น W (What do I want to learn)

ในชั้นตอนนี้ นักเรียนค้นหาความจริงจากคำถามในสิ่งที่สนใจอยากรู้ หรือคำถามที่ยังไม่มีคำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่อง พร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนรายการคำถามที่ตั้งไว้ในระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตัวเองได้

3) ชั้น L1 (What did I learn)

ในชั้นตอนนี้ นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน ลงในช่อง L (What did I learn) พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

4) ชั้น L2 (Mapping)

นักเรียนนำข้อมูลที่จัดประเภทไว้ในชั้นตอน K (What do I know) เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อ พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

5) ชั้น L3 (Summarizing)

ชั้นตอนนี้ นักเรียนช่วยกันสรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิดซึ่งการเขียนในขั้นนี้จะเป็ประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 88-92) กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยเทคนิคKWL-Plus ว่าประกอบด้วยกิจกรรม 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ชั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre - reading Activities) ประกอบด้วย

1.1 ชั้น K (What You Know) เป็นขั้นของการเตรียมความรู้พื้นฐานก่อนอ่าน ผู้สอนอาจทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการจะสอน แล้วให้ผู้เรียนช่วยกันระดมสมอง ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น แผนที่ความคิด หรือแผนใยแมงมุมให้ชัดเจนซึ่งประกอบไปด้วยความคิดหลัก ความคิดรองและความคิดย่อย ตามลำดับ โดยผู้สอนอาจให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่ผู้สอนจะให้เรียนรู้ เป็นแผนผังความคิดด้วยตนเอง

1.1.1 ครูกระตุ้นความรู้และความรู้เดิมของนักเรียน โดยให้นักเรียนระดมพลังสมอง อภิปรายในกลุ่มร่วมกับครูเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน ว่าในเรื่องนี้นักเรียนรู้อะไรบ้าง หลังจากการระดมสมองและอภิปรายแล้ว ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อนั้น ลงในช่อง

1.1.2 ครูจัดประเภทข้อมูลจากข้อความในช่อง K เป็นตัวอย่างให้นักเรียนดูโดยจัดเป็นประเภทเดียวกัน แล้วนักเรียนจัดประเภทของข้อมูลในช่อง K ของตนเอง

2. ชั้นกิจกรรมการอ่าน (During Reading Activities) ประกอบด้วยขั้นตอน
ย่อยดังนี้

2.1 ชั้น W (What You Want to Know)

2.1.1 นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ตนรู้ เกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วเขียนลงใน
ช่อง W (Want to Know)

2.1.2 ครูเอาข้อความให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนค้นหาคำตอบของ
คำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้าอ่านพบข้อมูลใหม่ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก

3. ชั้น L (What You Have Learned) หลังจากที่ผู้เรียนอ่านข้อความแล้ว
ให้ผู้เรียนเขียนคำตอบที่ได้ลงในกระดาษเปล่ารวมทั้งเขียนข้อมูลอื่น ๆ ที่ศึกษาเพิ่มเติมได้แต่ไม่ได้ตั้ง
คำถามไว้การบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในชั้น K W และ L นั้นผู้สอนควรให้ผู้เรียนบันทึก โดยใช้ตาราง
3 ช่อง ดังตัวอย่างในตาราง 3

ตาราง 3 การบันทึกข้อมูลตามกิจกรรม KWL

K (ผู้เรียนรู้อะไรบ้าง)	W (ผู้เรียนต้องการรู้อะไรบ้าง)	L (ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง)
.....	.....	.....
.....	.....	.....

4. ชั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (Post – reading Activities) ชั้นการเขียนสรุป
และนำเสนอ กิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมในขั้นตอนหลัก KWL หลังจากผู้เรียนเรียนรู้และ
เขียนข้อมูลความรู้ที่ได้ในชั้น K และ L แล้วให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มาปรับแผนผังความคิดที่ผู้เรียน
เขียนไว้ในชั้น K ซึ่งอาจจะมีการตัดทอนเพิ่มเติม หรือจัดระบบข้อมูลใหม่เพื่อให้ผังความคิดมีความ
สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นแล้วให้นักเรียนนำเสนอการสรุปความจากเรื่องี่อ่าน โดยการพูดหรือเขียนจาก
แผนผังความคิดเห็น หรืออาจมีกิจกรรมอื่นที่ผู้สอนเห็นว่าเป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้

2.5.4 บทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

วิลาวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547: 77 - 78) ได้กล่าวถึงการนำเทคนิค KWL
Plus มาใช้เป็นกลวิธีในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยผ่านการอ่าน
ดังต่อไปนี้

1) เลือกเรื่องหรือบทความที่เหมาะสมกับระดับชั้นและระดับความสามารถ
ในการอ่านตามวัยของนักเรียน

2) สร้างแผนภูมิภาพ KWL (KWL- chart) บนกระดานและสร้างใบงาน
สำหรับนักเรียนดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงตัวอย่างรายการบันทึกแผนภูมิภาพ KWL chart

K (นักเรียนรู้อะไรบ้าง)	W (นักเรียนต้องการรู้อะไร)	L (นักเรียนได้เรียนรู้อะไร)
แผนผังมโนทัศน์		

ในการดำเนินการสอนนั้นครูจะต้องกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิด ระดมพลังสมอง (Brainstorm) แลกเปลี่ยนความรู้เพื่อดึงดูความรู้ทั้งหมดของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อที่จะอ่าน โดยครูใช้คำถามตะล่อม (Prompting) กระตุ้นนักเรียนเพื่อให้อธิบายเหตุผลที่นักเรียนมีความคิดเช่นนั้น บันทึกสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้ในช่อง K (What do I know?) และแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่คาดว่าจะใช้

3) แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการตั้งคำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ต้องการจากการอ่าน นำคำถามที่ตั้งไว้ใส่ลงในช่อง W(What do I want to learn?) คำถามเหล่านี้อาจได้มาจากการอภิปรายหรือการระดมความคิด คำถามควรมีหลากหลายเพื่อพัฒนาการคิด การจัดประเภทองค์ประกอบหลักของข้อมูลที่คาดการณ์ไว้จะเป็นการช่วยให้นักเรียนมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

4) ในขณะที่อ่านกระตุ้นนักเรียนให้แสวงหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ แสวงหาข้อมูลใหม่เพิ่มเติมและเพิ่มคำถาม

5) หลังจากอ่านเรื่องหรือบทความ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายผลการเรียนรู้ที่ได้จากการอ่านและเขียนลงในช่อง L (What did I learn?) บันทึกแนวคิด ความรู้ที่พบที่น่าสนใจจากการอ่าน สำหรับคำถามบางคำถามที่ยังหาคำตอบที่ได้จากการอ่านครั้งนี้ ครูควรแนะนำแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมแก่นักเรียน

6) สร้างแผนภาพความคิด ให้นักเรียนจัดประเภทของข้อมูลที่ได้บันทึกไว้ในช่อง L (What did I learn?) และถามคำถามเพื่อให้นักเรียนได้บรรยายความคิด สร้างแผนภาพความคิดข้อมูลที่มีความสำคัญที่ได้จากเรื่องที่อ่าน

7) แนะนำนักเรียนในการสรุป การเลือกข้อมูลและการจัดระบบข้อมูล ครูควรแนะนำนักเรียนให้ใช้โครงร่างข้อมูลจากแผนภาพความคิด เพื่อช่วยให้นักเรียนสรุปข้อมูลได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นและให้นักเรียนเขียนรายละเอียดเฉพาะที่เป็นใจความหลักเพื่อขยายหัวข้อในแต่ละประเภทจากที่กล่าวมาจึงสามารถสรุปบทบาทหน้าที่ของครูและนักเรียนได้ดังตาราง 5

ตาราง 5 บทบาทครูและนักเรียนในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus

ขั้น	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
K	- ครูเลือกรื่องหรือบทความที่เหมาะสมกับระดับชั้นและระดับความสามารถในการอ่านตามวัยของนักเรียน กระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิด โดยใช้คำถามตะล่อมเพื่อให้นักเรียนอธิบายเหตุผลและแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่คาดว่าจะใช้	- ตอบคำถาม และบันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้ในช่อง K (What do I know)
W	- แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการตั้งคำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ต้องการจากการอ่าน - กระตุ้นให้นักเรียนแสวงหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ในขณะอ่าน	- อภิปรายและระดมความคิดเขียนคำถามที่ตั้งไว้ลงในช่อง W (What do I want to learn?) - อ่านเรื่องหรือบทความและตอบคำถามที่ตั้งไว้รวมทั้งเพิ่มเติมคำถามในประเด็นที่ต้องการรู้
L	- ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายผลการเรียนรู้ที่ได้จากการอ่าน - ครูแนะนำแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมแก่นักเรียนในส่วนที่นักเรียนยังหาคำตอบไม่ได้	- อภิปรายและเขียนบันทึกแนวคิดความรู้ที่พบว่าน่าสนใจจากการอ่านลงในช่อง L (What did I learn) - ค้นคว้าเพิ่มเติมคำถามบางคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้จากการอ่านครั้งนี้

ตาราง 5 (ต่อ)

ขั้น	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
Plus	- ทบทวนรูปแบบการเขียนแผนผังมโนทัศน์โดยให้นักเรียนช่วยกันเลือกรูปแบบที่เหมาะสมในการสรุปเรื่องที่อ่าน	- สร้างแผนผังมโนทัศน์ โดยเลือกข้อมูลสำคัญที่ได้จากเรื่องที่อ่าน - สรุปข้อมูลโดยใช้โครงร่างข้อมูลจากแผนผังมโนทัศน์เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นโดยเขียนรายละเอียดเฉพาะที่เป็นใจความหลักเพื่อขยายหัวข้อในแต่ละประเภท

2.5.5 ข้อดี ข้อด้อย

ข้อดี

1) การจัดการเรียนการสอนด้วย KWL Plus เป็นการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการอ่าน โดยนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นครูผู้สอนจึงควรนำวิธีการสอนดังกล่าวไปใช้ในการจัดการเรียนสอน เพื่อสลับปรับเปลี่ยนกับการสอนแบบเดิมๆ และสามารถเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนรู้ได้

2) การจัดการเรียนรู้ด้วย KWL Plus ที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง ได้ฝึกความคิดอย่างอิสระ ส่งเสริมให้สมาชิกในกลุ่มที่ประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลาง และต่ำ ได้ช่วยเหลือกัน และทำหน้าที่แทนครูผู้สอน อันเป็นการทบทวนความรู้เดิมของตนเอง การฝึกฝนซ้ำๆ ในแต่ละขั้นตอนช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการแสดงพฤติกรรม ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมาย และมีความสุขกับการเรียนเพราะผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้จากการอภิปรายเพื่อระดมความคิด นำเสนอผลงานให้เพื่อนๆ ในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามความสามารถ ได้พัฒนาทักษะทางสมอง

ข้อด้อย

1) ครูผู้สอนจะต้องใช้ระยะเวลายาวนานในการเตรียมตัว เนื่องจากจะต้องทำการทดสอบผู้เรียนก่อนว่ามีความรู้ ความเข้าใจ หรือมีประสบการณ์ในเรื่องที่จะเรียนมากน้อยเพียงใด หากผู้เรียนไม่มีความรู้ ความเข้าใจ หรือมีประสบการณ์ในเรื่องที่จะเรียนเลย ครูผู้สอนเองก็จำเป็นต้องทำการสอนให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาโดยคร่าวๆ ก่อน

2) การจัดการเรียนรู้ด้วย KWL-Plus ที่เน้นกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ในห้องเรียนจะต้องมีนักเรียนอย่างน้อย 20 คน จึงจะสามารถทำให้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนรู้จักใช้ความรู้เดิมของตนเองในการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนฝึกการใช้สมอง โดยการวิเคราะห์และพิจารณาเนื้อหาในเรื่องที่นักเรียนเรียนในขณะนั้น สร้างความมั่นใจให้ตนเองในการเรียน ผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการ ทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตน มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. ขั้น K (What You Know) เป็นขั้นตอนการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนในเรื่องนี้ๆ ก่อนเรียน
2. ขั้น W (What You Want to Know) เป็นขั้นตอนที่ตรวจสอบว่าผู้เรียนต้องการรู้อะไรเพิ่มเติมบ้าง และจะเรียนรู้เรื่องเหล่านั้นได้อย่างไร
3. ขั้น L (What You Have Learned) เป็นขั้นตอนที่ตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เรื่องอะไรบ้าง
4. ขั้นการเขียนสรุป เป็นขั้นตอนเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนเรื่องนี้ๆ

2.6 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

มีผู้เสนอแนะแนวทางการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้
กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 20) ได้นำเสนอแนวทางการประเมินการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. เป้าหมายหลักของการประเมินตามหลักสูตร ได้มุ่งเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล
2. การประเมินควรใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อวัดและพัฒนาทั้งด้านความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามมาตรฐานหลักสูตรได้อย่างน่าเชื่อถือ เป็นธรรม และโปร่งใส
3. การประเมินผลเป็นการให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้ความสามารถที่ได้จากการเรียนรู้ โดยการกระทำหรือปฏิบัติจริงอย่างครบกระบวนการและใช้กระบวนการทำงานและเกณฑ์การประเมินที่ใกล้เคียงกับมาตรฐานในสภาพจริงตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน

4. กิจกรรมการประเมินผลเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าของการศึกษาที่เน้นการศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนที่ดำเนินการควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง

5. มีการจัดเก็บข้อมูลการประเมินผลอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการวางแผนในการพัฒนาผู้เรียน การตัดสินผลการเรียน การศึกษาต่อ และการรายงานประจำปี

สุจินต์ วิทวธีรานนท์(2548 : 461) ได้เสนอแนวทางการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. การประเมินผลก่อนการเรียนการสอนเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความพร้อมของผู้เรียนและเพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเบื้องต้นเพียงพอที่จะศึกษาเรื่องที่จะสอนหรือไม่ ตลอดจนทำให้ทราบถึงลักษณะของผู้เรียนซึ่งมีประโยชน์ต่อการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม

2. การประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างถูกต้องในแต่ละขั้นตอนหรือไม่ ถ้าพบข้อบกพร่องผู้สอนจะได้ทำการสอนซ่อมเสริม ผู้เรียนจะได้ไม่หลงทางและสามารถเรียนรู้ต่อไปได้ การประเมินผลระหว่างการเรียนการสอนมักจะกระทำเมื่อจบบทเรียนในแต่ละช่วง ซึ่งอาจไม่ต้องใช้การวัดเป็นแบบทดสอบก็ได้ อาจให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือถามคำถามสั้น ๆ

3. การประเมินผลหลังจากจบการเรียนการสอนเป็นการประเมินผลเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ ในบทเรียนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เป็นการวัดและประเมินผลโดยรวมเพื่อวิเคราะห์ความก้าวหน้าของผู้เรียนซึ่งการประเมินผลหลังจากจบการเรียนการสอนมักใช้กับการเรียนการสอนเป็นภาคเรียน หรือใช้เมื่อจบหน่วยการเรียนก็ได้

วิก กินส์ (Wiggins. 1990 : 3) ได้เสนอแนวทางการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. การทดสอบความรู้จากข้อสอบซึ่งเป็นการวัด ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ ในสิ่งที่เรียนมาจากเนื้อหาโดยเน้นการสะท้อนความรู้ที่ผู้เรียนได้รับ

2. การประเมินตามสภาพจริง เป็นการประเมินที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนกระทำหรือปฏิบัติ เพื่อแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ การประเมินจะครอบคลุมถึงกระบวนการปฏิบัติงานทักษะต่าง ๆ และผลงานที่เกิดขึ้นจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามสภาพจริง รวมทั้งการประเมินวิธีการนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ในชีวิตจริงได้

เพียร์เร็กซ์ (Pierrec. 1992 : 2) ได้เสนอแนวทางการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. การประเมินโดยใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อให้ทราบถึงสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ สามารถปฏิบัติและแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาการของผู้เรียนเป็นการประเมินแบบอิงเกณฑ์โดยใช้การทำกิจกรรมในห้องเรียนและสถานการณ์จริงเป็นตัวบ่งชี้ถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การประเมินประเภทนี้รวมถึงการสังเกตของครูการประเมินการปฏิบัติงานและการประเมินตนเองของผู้เรียน

2. การประเมินการปฏิบัติงานของผู้เรียนที่เน้นความสามารถเฉพาะด้านการกำหนด มาตรฐานของความสามารถหรือความเก่งของผู้เรียน

3. การประเมินแฟ้มสะสมงาน คือการประเมินผลที่เน้นการบันทึกผลงานของผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ไปแล้วด้วยวิธีการที่หลากหลายเพื่อแสดงถึงความลึกซึ้ง ความก้าวหน้าในการเรียน และพัฒนาการด้านความสามารถของผู้เรียน สิ่งที่สำคัญที่สุดของการประเมินคือ การสะท้อนความคิดเห็นของผู้เรียนและการควบคุมตนเอง

จากแนวทางการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การประเมินผลต้องสอดคล้องกับหลักสูตร ควรมีการประเมินผลอย่างเป็นระบบทั้งก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังจากจบการเรียนการสอน มีการใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายและปฏิบัติจริงอย่างครบกระบวนการ มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เน้นการประเมินตามสภาพจริงเพื่อสะท้อนความรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนรู้

3. การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3.1 ความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

สมุทฺร เซ็นเซวานิช (2545 : 73-74) ได้ให้ความหมาย ความเข้าใจ (Comprehension) คือความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับประสบการณ์และการศึกษาหลายๆ ด้านของแต่ละคน ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใดๆ ก็อาจกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น และการอ่านแบบนี้ถือว่าเป็นเพียงการเห็นตัวหนังสืออยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายใดๆ นอกจากจะทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์แล้วยังไม่ได้อะไรจากการอ่านเลย องค์ประกอบของความเข้าใจ ความเข้าใจมีองค์ประกอบที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็สามารถทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือจับประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรสนใจเป็นพิเศษหรือตัดทิ้ง

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีวินัยสำคัญหรือลึกซึ้งอย่างน้อยเพียงใด
4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองสรุป หรือการอ้างอิงต่างๆของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง ไม่สับสน
6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านและประสบการณ์อื่นได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

3.2 หลักการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ดวงเดือน แสงชัย (2550 : 46) ได้ให้คำแนะนำถึงหลักการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1) ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องสัก 2-3 ย่อหน้าจากบทเรียนโดยครูเขียนประโยคใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า ให้อ่านย่อหน้าละ 2-3 ประโยค แล้วให้นักเรียนคัดเลือกประโยคที่ถูกต้อง ในระยะแรกประโยคใจความสำคัญอาจจะต้องดึงมาจากย่อหน้าที่อ่านนั้น แต่เมื่อนักเรียนเข้าใจคุ้นเคยและเข้าใจวิธีการจับประเด็นแล้วใจความสำคัญอาจจะเขียนใหม่ให้ยากขึ้น เทคนิคที่เป็นประโยชน์ก็คือ ครูต้องสอนให้นักเรียนรู้ว่าประโยคใจความสำคัญอาจจะอยู่ที่ใดได้บ้าง เช่น อยู่ที่ตอนต้นของย่อหน้า อยู่ที่ตอนกลางของย่อหน้า อยู่ที่ตอนท้ายของย่อหน้า หรือมีทั้งตอนต้นและตอนท้ายของย่อหน้าเพื่อเป็นการย้ำ เป็นต้น บางครั้งย่อหน้าที่อ่านอาจไม่เขียนเป็นประโยคใจความสำคัญไว้เด่นชัด ผู้อ่านต้องจับใจความสำคัญของย่อหน้าจากข้อความที่อ่านด้วยตนเอง ย่อหน้าลักษณะเช่นนี้ครูไม่ควรนำมาให้นักเรียนฝึกอ่านในตอนแรก ต้องรอให้นักเรียนมีความชำนาญในการอ่านจับใจความสำคัญแล้วจึงนำย่อหน้าที่ไม่มีประโยคใจความสำคัญมาฝึก

2) เลือกย่อหน้าจากบทเรียนหลายๆ ย่อหน้า และฝึกให้นักเรียนเขียนประโยคใจความสำคัญโดยเลือกย่อหน้าบ้าง บางครั้งก็ให้นักเรียนเขียนประโยคจับใจความของเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง เมื่อนักเรียนได้ฝึกจนรู้จักจับประโยคใจความสำคัญได้แล้ว นักเรียนจะมีความมั่นใจมากขึ้น ครูควรฝึกนักเรียนให้เขียนประโยคใจความสำคัญของย่อหน้าที่อ่านย่อย ๆ นักเรียนจะได้เคยชินกับการอ่านและหาประเด็นสำคัญของแต่ละย่อหน้าของเรื่องได้

3) ชี้ให้นักเรียนรู้จักย่อหน้านำของบทเรียน และให้นักเรียนเขียนโครงร่างของงานเขียนจากย่อหน้านำ ต่อจากนั้นให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องโดยดูจากหัวข้อย่อยในงานเขียนนั้น

4) ย่อหน้าสรุปเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ต้องฝึกให้นักเรียนใช้ประโยชน์

ประนอม สุรัสวดี (2539 : 62) กล่าวถึงวิธีการสอนอ่านโดยทั่วไป แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ที่ผู้สอนควรตระหนักถึง ได้แก่

1. ทักษะการอ่านในขั้นต้น (Pre - reading Skills) เป็นทักษะที่จูงใจผู้เรียนให้เกิดความต้องการที่จะเรียนรู้การอ่าน ซึ่งก่อนที่ผู้เรียนจะอ่านได้นั้นจำเป็นต้องรู้ในสิ่งต่อไปนี้

- 1.1) เห็นความแตกต่างของตัวอักษรแต่ละตัว
- 1.2) ฟังความแตกต่างของเสียงในภาษาได้
- 1.3) จัดลำดับพยัญชนะและสระได้
- 1.4) เข้าใจเครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ
- 1.5) สามารถพูดและฟังคำศัพท์ได้ตามสมควร
- 1.6) มีความคิดรวบยอดและจินตนาการต่อประสบการณ์ที่ผ่านมา
- 1.7) สนใจในคำศัพท์และการอ่านหนังสือ
- 1.8) สามารถเรียกชื่อตัวอักษรต่าง ๆ ได้แล้ว

2. ทักษะการสังเกตคำ (Word Recognition) ผู้สอนจะช่วยเหลือผู้เรียนให้รู้จักสังเกตคำได้ดังนี้

- 1.1) เรียนคำโดยการดูบ่อยๆ
- 1.2) เรียนพยัญชนะและเสียงที่เกี่ยวข้อง
- 1.3) เรียนโครงสร้างของเสียงที่พบบ่อยๆ
- 1.4) เรียนเสียงพยัญชนะ
- 1.5) รู้จักแบ่งคำออกเป็นพยางค์ และออกเสียงแต่ละพยางค์อย่างถูกต้อง
- 1.6) รู้จักใช้ Context Clues เพื่อเดาความหมายของคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำอย่างถูกต้อง
- 1.7) รู้จักสังเกตโครงสร้างของประโยค เพื่อเอาความหมายของคำและการออกเสียง
- 1.8) ใช้พจนานุกรม เพื่อเอาความหมายของคำและการออกเสียง

3. ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension) เป็นการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ผู้สอนจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้ โดยการสอนดังนี้

- 1.1) รู้วิธีหาใจความสำคัญของเรื่อง (Main idea)
- 1.2) เขียนย่อเนื้อหาสำคัญของเรื่อง
- 1.3) เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้
- 1.4) สรุปใจความสำคัญของเรื่องได้
- 1.5) ประเมินผลเรื่องที่อ่านได้
- 1.6) เพิ่มพูนคำศัพท์ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น
- 1.7) พัฒนาอัตราความเร็วของการอ่านให้เหมาะสม

1.8) พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงเพื่อให้ผู้อื่นได้ฟังและเข้าใจ

4. ทักษะการอ่านเพื่อการเรียนรู้ (Functional reading) เป็นการอ่านเพื่อแสวงหาความรู้และเพื่อให้สนุกสนานเพลิดเพลินกับการอ่าน

สุทธิ ศรีชล (2552 : 8-9) ได้กล่าวถึงเทคนิคการพัฒนาทักษะอ่านภาษาอังกฤษ (Reading Skill) ไว้ว่า การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มี 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียง (Aloud Reading) และการอ่านในใจ (Silent Reading)

1. การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency) ส่วนการอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อรอบรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมาย เช่นเดียวกับการฟัง ต่างกันที่การฟังใช้การรับรู้จากเสียงที่ได้ยิน ในขณะที่การอ่านจะใช้การรับรู้จากตัวอักษรที่ผ่านสายตา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญและมีความสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ด้วยเทคนิควิธีการโดยเฉพาะ ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และเทคนิควิธีการในการสอนทักษะการอ่านให้แก่ผู้เรียนอย่างไร ให้การอ่านแต่ละลักษณะประสบผลสำเร็จ โดยมีเทคนิควิธีปฏิบัติ ดังนี้

1.1 การอ่านออกเสียง การฝึกให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วควรฝึกไปตามลำดับโดยใช้เทคนิค ดังนี้

1) Basic Steps of Teaching (BST) มีเทคนิคขั้นตอนการฝึกต่อเนื่องกันไป ดังนี้

1.1) ครูอ่านข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง/นักเรียนฟัง

1.2) ครูอ่านทีละประโยค/นักเรียนทั้งหมดอ่านตาม

1.3) ครูอ่านทีละประโยค/นักเรียนอ่านตามที่ละคน (อาจจะข้ามขั้นตอนนี้ได้ ถ้านักเรียนส่วนใหญ่อ่านได้ดีแล้ว)

1.4) นักเรียนอ่านคนละประโยค ให้ต่อเนื่องกันไปจนจบ

ข้อความทั้งหมด

1.5) นักเรียนฝึกอ่านเอง

1.6) สุ่มนักเรียนอ่าน

1.2 Reading for Fluency (Chain Reading) คือเทคนิค

การฝึกให้นักเรียนอ่านประโยคทีละประโยคอย่างต่อเนื่องกันไป เหมือนคนอ่านคนเดียว โดยครูสุ่มเรียกผู้เรียนจากหมายเลขลูกโซ่ เช่น ครูเรียก Chain-Number One นักเรียนที่มีหมายเลขลงท้ายด้วย 1, 11, 21, 31 จะเป็นผู้อ่านข้อความคนละประโยค ต่อเนื่องกันไป หากสะดุดหรือติดขัดที่ผู้เรียนคนใดถือว่าโชคร้าย ต้องเริ่มต้นที่คนแรกใหม่ หรือเปลี่ยน Chain Number ใหม่

1.3 Reading and Look up คือเทคนิคการฝึกให้ผู้เรียนแต่ละคนอ่านข้อความโดยวิธี อ่านแล้วจำประโยคแล้วเงยหน้าขึ้นมาพูดประโยคนั้น ๆ อย่างรวดเร็ว คล้าย ๆ วิธีการอ่านแบบนักข่าว

1.4 Speed Reading คือเทคนิคการฝึกให้นักเรียนแต่ละคน อ่านข้อความโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ การอ่านแบบนี้ อาจจะไม่คำนึงถึงความถูกต้องทุกตัวอักษร แต่ต้องอ่านโดยไม่ข้ามคำ เป็นการฝึกธรรมชาติในการอ่านเพื่อความคล่องแคล่ว (Fluency) และเป็นการหลีกเลี่ยงการอ่านแบบสะกดคำ

1.5 Reading for Accuracy คือการฝึกอ่านที่มุ่งเน้นความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงทั้ง stress / intonation / cluster / final sounds ให้ตรงตามหลักเกณฑ์การออกเสียง (Pronunciation) โดยอาจจะนำเทคนิค Speed Reading มาใช้ในการฝึกและเพิ่มความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงที่ต้องการ จะเป็นผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) ควบคู่กันไป

3.3 ขั้นตอนการสอนอ่าน

สุทธิ ศรีชล (2552 : 11-15) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนทักษะการอ่าน มีลักษณะเช่นเดียวกันกับขั้นตอนการสอนทักษะการฟัง โดยแบ่งออกเป็น 3 กิจกรรม คือกิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading) กิจกรรมระหว่างการอ่านหรือขณะที่สอนอ่าน (While-Reading) กิจกรรมหลังสอนอ่าน (Post-Reading) โดยแต่ละกิจกรรมอาจจะใช้เทคนิค ดังนี้

1. กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading) การที่ผู้เรียนจะอ่านสารใดได้อย่างเข้าใจ ควรต้องมีข้อมูลบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับสารที่จะได้อ่าน โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำเพื่อให้ผู้เรียนได้ข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนเริ่มต้นอ่านสารที่กำหนดให้โดยทั่วไป มีอยู่ 2 ขั้นตอน คือ

1.1 ขั้น Personalization เป็นขั้นสนทนา โต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

1.2 ขั้น Predicting เป็นขั้นที่ผู้เรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยอาจจะใช้รูปภาพ แผนภูมิ หัวเรื่อง ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่าน แล้วนำเสนอสนทนาหรืออภิปรายหรือหาคำตอบที่เกี่ยวกับภาพนั้นๆ หรือฝึกกิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น ชิดเส้นใต้หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่านหรืออ่านคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้อ่านสารเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการอ่าน และค้นหาคำตอบจากสารนั้นๆ หรือทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งจะปรากฏในสารที่จะได้อ่านโดยใช้วิธีการบอกความหมาย หรือทำแบบฝึกหัดด้วยการเติมคำ เป็นต้น

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน หรือกิจกรรมระหว่างที่สอนอ่าน (While-Reading) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่อ่านสารนั้น กิจกรรมนี้มิใช่การทดสอบการอ่าน แต่เป็นการฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ กิจกรรมระหว่างการอ่านนี้ควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติกิจกรรมฝึกทักษะอื่นๆ เช่น การฟังหรือการเขียน อาจจัดกิจกรรมให้พูดโต้ตอบได้บ้างเล็กน้อยเนื่องจากจะเป็นการเบี่ยงเบนทักษะที่ต้องการฝึกปฏิบัติไปสู่ทักษะอื่นโดยไม่เจตนา กิจกรรมที่ฝึกในขณะที่ยังอ่าน ควรเป็นประเภทต่อไปนี้

2.1 Matching คือ อ่านแล้วจับคู่คำศัพท์กับคำจำกัดความหรือจับคู่ประโยค เนื้อเรื่องกับภาพหรือแผนภูมิ

2.2 Ordering คือ อ่านแล้วเรียงภาพ แผนภูมิ ตามเนื้อเรื่องที่อ่านหรือเรียงประโยค (Sentences) ตามลำดับเรื่องหรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอน (Paragraph) ตามลำดับของเนื้อหา

2.3 Completing คือ อ่านแล้วเติมคำ สำนวน ประโยค ข้อความลงในภาพ แผนภูมิ ตาราง ฯลฯ ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน

2.4 Correcting คือ อ่านแล้วแก้ไขคำ สำนวน ประโยค ข้อความ ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่อ่าน

2.5 Deciding คือ อ่านแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (Multiple Choices) หรือเลือกประโยคถูกผิด (True – False) หรือเลือกว่ามีประโยคนั้น ๆ ในเนื้อเรื่องหรือไม่ หรือเลือกว่าประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (Fact) หรือเป็นความคิดเห็น (Opinion)

2.6 Supplying/Identifying คือ อ่านแล้วหาประโยคหาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) หรือสรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือจับใจความสำคัญ (Main Idea) หรือตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือย่อเรื่อง (Summary) หรือหาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน (Specific Information)

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post - Reading) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่าน ทั้งการฟัง การพูดและการเขียน ภายหลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว โดยอาจฝึกการแข่งขันด้านคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์หรือฝึกทักษะการฟังการพูด โดยให้ผู้เรียนช่วยกันตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านแล้วช่วยกันหาคำตอบ สำหรับผู้เรียนชั้นสูงอาจจะให้อภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้เขียนเรื่องนั้น หรือฝึกทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านนั้น

อาวีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2546 : 20) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนอ่านทักษะการอ่าน โดยใช้เทคนิคต่างๆ ในการจัดกิจกรรมให้แก่ผู้เรียนตามข้อเสนอแนะ จะช่วยพัฒนาคุณภาพทักษะการอ่านของผู้เรียนตามลำดับ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความถี่ในการฝึกฝน ผู้เรียนควรจะได้รับ การฝึกฝนอย่าง

สม่ำเสมอและต่อเนื่อง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีจะนำไปสู่ทักษะการพูด และการเขียน ภาษาอังกฤษที่ดีได้เช่นกัน

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การสอนอ่านโดยหลักๆ แล้ว มี 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนก่อนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่าน และขั้นหลังการอ่าน ซึ่งในการสอนอ่านนั้นครูควรดำเนินการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนดังกล่าว เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจในข้อความที่ได้อ่านนั้นดียิ่งขึ้น

4. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

4.1 ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

อำนาจ เจริญศิลป์ (2542 : 64) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง สามารถนำไปใช้เสริมสร้างความรู้ ทักษะและเจตคติในวิชานั้น

ยุพิน พิพิธกุล (2547 : 176) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมว่าเป็นชุดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง ในชุดกิจกรรมจะประกอบด้วยบัตรคำสั่ง บัตรกิจกรรม บัตรแบบฝึกหัดหรือบัตรงาน พร้อมเฉลยและแบบทดสอบพร้อมเฉลย ในชุดกิจกรรมนั้นจะมีสื่อการเรียนการสอนไว้พร้อมเพื่อที่ผู้เรียนจะใช้ประกอบการเรียนเรื่องนั้น ๆ

ภพ เลหาไพบูลย์ (2542 : 42) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อประสมรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในการฝึกเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการแก้ปัญหาทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542 : 91) ได้กล่าวถึงชุดกิจกรรมสรุปได้ว่า เป็นชุดการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะจัดเนื้อหาและประสบการณ์ที่ต้องการสร้างเสริม หรือพัฒนา โดยจะประกอบไปด้วยหน่วยการเรียนรู้ โดยจัดเป็นชุด ๆ แล้วแต่ผู้สร้างจะทำขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพและยังช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจพร้อมที่จะสอนอีกด้วย

Jacobson (1970) กล่าวถึงความหมายชุดกิจกรรมสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและมีกิจกรรมฝึกทักษะตามกระบวนการที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว
2. มีเนื้อหาสาระและวิธีการในกิจกรรมสนองความแตกต่างของนักเรียน
3. ชุดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมควรมีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง กล่าวคือ สามารถนำไปใช้ในการสอนและฝึกในแต่ละครั้ง โดยไม่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับการเรียนการสอนในครั้งอื่น ๆ
4. ชุดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมควรมีการจัดระบบในการนำไปใช้ให้เหมาะสม เพื่อช่วยให้การใช้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เนื่องจากสิ่งใดก็ตามที่ได้คิดขึ้นดีแล้ว แต่หากการนำไปใช้ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ก็จะทำให้เกิดผลเสียได้

Good (1973) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรม คือ โปรแกรมการสอนทุกอย่างที่จัดโดยเฉพาะ มีวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการสอน อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน คู่มือครู เนื้อหาแบบทดสอบและมีการกำหนดความมุ่งหมายของการเรียนไว้ครบถ้วน ผู้เรียนแต่ละคนจะได้ศึกษาด้วยตนเองฝึกฝนด้วยตนเอง ผู้สอนมีหน้าที่แนะนำ

จากความหมายของชุดกิจกรรมที่กล่าวมาข้างต้นจึงสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมเป็นชุดการเรียนการสอนที่สามารถใช้พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียน โดยจะจัดเนื้อหาหรือประสบการณ์ออกเป็นหน่วยการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ทำการเรียนตามลำดับ โดยผู้สร้างจะจัดเป็นชุด ๆ อย่างมีระบบ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอน

4.2 หลักการของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542 : 92) ได้เสนอแนวคิดในการนำชุดกิจกรรมมาใช้ในระบบการศึกษา พอที่จะสรุปได้ 5 ประการดังนี้

1. ต้องนำทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจะต้องคำนึงถึงความต้องการ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ต้องเปลี่ยนวิธีการสอนจากครูเป็นสำคัญ ให้เป็นนักเรียนเป็นสำคัญ
3. ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทั้งครูและนักเรียนร่วมกันผลิตขึ้นมา โดยมีแนวคิดว่าจะเปลี่ยนจากสื่อเพื่อช่วยครูสอน เป็นสื่อเพื่อช่วยผู้เรียน
4. เพิ่มการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เปลี่ยนแนวการสอนจากทิศทางเดียวเป็นหลากหลายทิศทาง รวมทั้งมีการระดมทรัพยากรจากชุมชนท้องถิ่น เข้ามาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ มาช่วยในการทำกิจกรรม และพยายามจัดกิจกรรมให้ออกนอกห้องเรียน
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนกำหนดทิศทางในการเรียน การประเมินผล โดยใช้จุดมุ่งหมายปลายทางที่ต้องการพัฒนาเป็นหลัก

4.3 ประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

วสันต์ อดิศัพท์ (2544 : 101) ระบุว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กันอยู่จะแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ คือ

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบคำบรรยาย ใช้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ ช่วยให้ครูพูดน้อยลง สื่อที่ใช้อาจเป็น รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ फिल्मสตริป ภาพยนตร์ เทปบันทึกเสียง หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ที่สำคัญสื่อที่นำมาประกอบผู้เรียนจะต้องเห็นชัดเจนทุกคน
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นกลุ่มกิจกรรม ใช้กับนักเรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 5-10 คน ส่วนมากมุ่งที่จะฝึกทักษะหรือเสริมสร้างเจตคติในวิชาที่เรียนและให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกัน

3. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบรายบุคคลหรือชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามเอกัตภาพใช้กับนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ต้องการศึกษาความรู้ตามความสามารถและความสนใจของตนเองอาจจะเรียนอยู่ที่โรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ ผู้เรียนสามารถประเมินผลด้วยตนเองได้ด้วย

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542 : 88-89) ได้จัดประเภทชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็น 3 ประเภท โดยสรุปได้ ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบการบรรยาย เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นสำหรับครูใช้ประกอบการบรรยาย ประกอบด้วยสื่อการสอนมากมายหลายชนิด

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่ม เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นสำหรับนักเรียนเรียนเป็นกลุ่มย่อย อาจใช้สำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ได้โดยแต่ละศูนย์จัดให้มีชุดกิจกรรมการเรียนรู้ครบชุดตามจำนวนผู้เรียนในแต่ละศูนย์กิจกรรมการเรียนรู้

3. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคล เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นสำหรับนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองตามอัตราความสามารถและประเมินผลความก้าวหน้าของตนเอง

4.4 องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

Jacobson (1970) ได้กล่าวถึงรูปแบบ ส่วนประกอบและขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้สรุปได้ ดังนี้

1. ชื่อกิจกรรมการเรียนรู้
2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายของหลักกิจกรรมการเรียนรู้และลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายนั้น โดยกล่าวให้เห็นภาพอย่างกว้าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นภาพของกิจกรรมการเรียนรู้คร่าว ๆ

3. จุดมุ่งหมายที่เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วยจุดมุ่งหมาย 2 ประเภทคือ

3.1 จุดมุ่งหมายทั่วไป บ่งบอกถึงจุดมุ่งหมายปลายทางโดยทั่วไปของการสอน

3.2 จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมบ่งบอกถึงความสามารถที่คาดหวังว่าผู้เรียนสามารถทำได้หลังจากการเรียนจบบทที่เรียนแล้ว

4. แนวคิด เป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาหรือมโนทัศน์ของกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการอธิบายสาระสำคัญของเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนควรจะได้รับและเข้าใจจากการเรียนตามกิจกรรมนั้น

5. สื่อเป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จะเป็นในการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้ทราบว่า จะต้องเตรียมอะไรบ้างในการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน

6. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุจำนวนเวลาในการดำเนินกิจกรรมแต่ละกิจกรรม

7. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุวิธีการจัดกิจกรรม โดยแบ่งออกเป็นขั้นตอนดังนี้

7.1 ขั้นนำ เป็นการเตรียมความพร้อมของนักเรียน

7.2 ขั้นกิจกรรมเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ได้ฝึกปฏิบัติตาม แบบฝึก อภิปราย และสรุปสาระสำคัญ

7.3 ขั้นประเมินผล เป็นส่วนที่วัดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะของผู้เรียน หลังจากเรียนจบในแต่ละกิจกรรม โดยให้ทำแบบวัดทักษะซึ่งจัดไว้ทำกิจกรรม

8. ภาคผนวก ในส่วนนี้จะให้ตัวอย่างวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมและข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็น

Finn (1971 : 322) ได้ระบุว่าองค์ประกอบที่สำคัญภายในชุดกิจกรรมสามารถจำแนกออกได้เป็น 4 ส่วนด้วยกัน คือ

1. คู่มือครู ภายในคู่มือครูจะชี้แจงถึงการใช้ชุดกิจกรรมไว้อย่างละเอียด
2. คำแนะนำหรือบัตรคำสั่ง จะเป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมตามขั้นตอนที่กำหนดไว้
3. เนื้อหาสาระและสื่อ จะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่าง ๆ ที่บรรจุไว้ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนศึกษา สร้างเสริมหรือพัฒนา ในแต่ละเนื้อหา
4. แบบประเมินผล ควรให้ผู้เรียนประเมินผลความรู้ ทักษะหรือเจตคติด้วยตนเองก่อนเรียนและหลังเรียน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2543 : 10) ได้จำแนกองค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ 4 ส่วน โดยสรุปดังนี้

1. คู่มือ สำหรับครูผู้ใช้ชุดกิจกรรมหรือผู้เรียนที่ต้องเรียนจากชุดกิจกรรม
2. คำสั่งหรือการมอบงานเพื่อกำหนดแนวทางการเรียนให้นักเรียน
3. เนื้อหา สาระ และสื่อ โดยจัดให้อยู่ในรูปของสื่อการสอนแบบประสมและกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มและรายบุคคลตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. การประเมินผล เป็นการประเมินผลของกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงานการค้นคว้าและผลของการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544 : 2) ได้กล่าวถึงข้อควรคำนึงในการใช้ชุดกิจกรรมสรุปได้ ดังนี้

1. ควรศึกษาคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมให้เข้าใจถึงส่วนประกอบต่าง ๆ ของกิจกรรมก่อนลงมือสอน

2. ควรศึกษากิจกรรมที่จะสอนให้เข้าใจก่อนลงมือสอน และจัดเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ให้พร้อมก่อนสอน

3. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมตามที่ระบุไว้ในชุดกิจกรรมสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

4. ขั้นตอนในการสอนจำเป็นต้องดำเนินไปตามลำดับขั้นตอนที่จัดไว้

5. ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรม สามารถทำได้หลายวิธี เช่น ใช้เวลาในชั่วโมงสอนหรือในช่วงเวลาสำหรับกิจกรรมพิเศษ

6. การฝึกปฏิบัติพยายามให้นักเรียนได้ฝึกมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ศรายุทธ หอมใจมั่น และคณะ (2548 : 26) ได้สรุปว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรมประกอบด้วยคู่มือครู แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อสำหรับประกอบชุด ประกอบด้วย บัตรคำสั่งชุดทดลอง แบบบันทึกผลการทดลอง บัตรเฉลยสรุปผลการทดลอง บัตรเนื้อหา บัตรคำถาม บัตรเฉลย แบบสังเกตพฤติกรรม การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บัตรเฉลยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากองค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีองค์ประกอบ ได้แก่ ชื่อกิจกรรม คำชี้แจง จุดมุ่งหมาย แนวคิด ขั้นตอนต่างๆ กำหนดเวลา การประเมินผลและภาคผนวก

4.5 การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้

4.5.1 ความหมายของการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ระพีพันธ์ โปธิ์ศรี (2545 : 59) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาชุดกิจกรรมดังนี้ ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนนำไปศึกษาด้วยตนเองและชุดกิจกรรมที่ครูเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

จากความหมายของการพัฒนาชุดกิจกรรมที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มี 2 ลักษณะ คือ ชุดกิจกรรมที่นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและชุดกิจกรรมที่ครูเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับนักเรียน

4.5.2 ขั้นตอนการพัฒนาชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมจัดเป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีความเหมาะสมที่นำไปใช้สอนได้เป็นอย่างดี เพราะชุดกิจกรรมสามารถช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและยังช่วยอำนวยความสะดวกให้กับครูผู้สอน การสร้างชุดกิจกรรมมีนักวิชาการได้กำหนดขั้นตอนไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523:117-119) ได้กำหนดขั้นตอนในการพัฒนาชุดกิจกรรม

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอนโดยการประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสอน ซึ่งอาจกำหนดให้ได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือสอนได้หน่วยละครั้ง ครั้งละประมาณ 1-2 ชั่วโมง
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนต้องถามตัวเองว่าในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง แล้วกำหนดหัวเรื่องออกมาเป็น 4-6 หัวเรื่อง
4. กำหนดมโนทัศน์ และหลักการมโนทัศน์ และหลักการที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับหน่วย และหัวเรื่อง โดยสรุปแนวความคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้อง
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่องเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปก่อนแล้ว เปลี่ยนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเงื่อนไขและเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งเป็นแนวทางการเลือกและผลิตสื่อการสอน
7. กำหนดแบบประเมินผล โดยจะต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์เพื่อผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาแล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่
8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์หรือวิธีการที่ครูใช้ถือว่าเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้นเมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ เรียกว่า “ชุดกิจกรรม”
9. ทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมหลังการสร้างชุดกิจกรรมเสร็จและควรนำชุดกิจกรรมไปหาประสิทธิภาพแล้วต้องกำหนดเกณฑ์ตามหลักการที่กล่าวมา การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้
10. การใช้ชุดกิจกรรม เมื่อนำชุดกิจกรรมไปหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงแก้ไขได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนก็นำไปสอนผู้เรียนได้ตามวัตถุประสงค์ของการใช้และสามารถใช้ได้ทุกระดับ โดยมีขั้นตอนการใช้ดังนี้
  - 10.1 ขั้นทดสอบก่อนเรียน เป็นการตรวจสอบความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนในเรื่องที่เรียนก่อน
  - 10.2 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อสอนควรรู้เข้าสู่บทเรียนเพื่อเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนก่อนเรียนทั้งเป็นการแนะนำวิธีการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่เคยเรียนโดยวิธีนี้

10.3 ชั้นประกอบกิจกรรม ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมด้วยตนเองเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีโดยคำสั่งที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามต้องชัดเจนและเข้าใจง่าย

10.4 ชั้นสรุปผลการสอน เมื่อผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมตามกำหนดเรียบร้อยแล้วผู้สอนควรสรุปผลที่ผู้เรียนได้เรียนแล้ว

10.5 ทดสอบหลังเรียน เพื่อให้ทราบว่าหลังจากที่ได้เรียนแล้ว เกิดการเรียนรู้ในเรื่องหรือไม่ และผู้เรียนมีพัฒนาการขึ้นเพียงไร

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 53-54) ได้กล่าวถึงขั้นการพัฒนาชุดกิจกรรมไว้ 11 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดเรื่องเพื่อทำชุดกิจกรรมอาจกำหนดเรื่องตามหลักสูตรหรือกำหนดเรื่องใหม่ก็ได้
2. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาหรือประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นวิชาหรือสหวิทยาการได้ตามความเหมาะสม
3. จัดเป็นหน่วยการสอน การแบ่งหน่วยการสอนจะแบ่งออกเป็นกี่หน่วยก็ได้ในหน่วยหนึ่งๆ จะใช้เวลาเท่าใดควรดูความเหมาะสมของวัยและระดับชั้นของผู้เรียน
4. กำหนดหัวข้อเรื่อง จัดแบ่งหน่วยการสอนเป็นหัวข้อย่อยๆ เพื่อให้สะดวกต่อการเรียนรู้แต่ละหน่วยควรประกอบด้วยหัวข้อย่อย หรือประสบการณ์ในการเรียนรู้
5. กำหนดความคิดรวบยอดหรือหลักการ ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดหรือสามารถสรุปหลักแนวคิดอะไร รวมไปถึงการจัดการจัดกิจกรรมเนื้อหาสาระและสื่อประกอบด้วย
6. กำหนดจุดประสงค์การสอน หมายถึง การกำหนดจุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลสัมฤทธิ์ให้ชัดเจน
7. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแนวทางในการเลือกและผลิตสื่อการสอน ตลอดจนกิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่าน การทำกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง การตอบคำถาม การเล่นเกม การแสดงความคิดเห็น การทดสอบ
8. กำหนดแบบประเมิน การกำหนดแบบประเมินต้องออกแบบประเมินให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมแบบองค์รวมเพื่อให้ทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมแล้วผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใด

สรุปได้ว่า การพัฒนาชุดกิจกรรมควรทำอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ให้มีองค์ประกอบครบถ้วนตามกำหนดไว้ และต้องนำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริงต่อไป

4.6 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

4.6.1 ความหมายของการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพ หมายถึง การนำสื่อหรือ ชุดการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการสองขั้นตอน คือ การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น (Try Out) และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะผลิต ออกมาเผยแพร่เป็นจำนวนมาก

4.6.2 ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2543 : 494) ได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้น 1 : 1 (แบบเดี่ยว) คือ ทดลองกับผู้เรียน 3 คน โดยทดลองกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนอ่อน 1 ปานกลาง 1 และเก่ง 1 นำผลที่ได้มาปรับปรุง นำชุดกิจกรรมที่ปรับปรุงไปทดลองกับผู้เรียนแบบกลุ่มต่อไป ในขั้นนี้ ค่า E1/E2 จะต่ำกว่าเกณฑ์
2. ขั้น 1 : 10 (แบบกลุ่ม) คือ การทดลองกับผู้เรียน 6 - 12 คน โดยเลือกผู้เรียนที่อ่อน ปานกลาง และเก่ง คละกันไป นำผลที่ได้มาปรับปรุง โดยใช้การพิจารณาส่วนของชุดกิจกรรมที่ต้องปรับปรุงแบบเดียวกันในขั้น 1 : 1 ในขั้นนี้ค่า E1/E2 จะสูงขึ้นกว่าในขั้นแบบเดี่ยว
3. ขั้น 1 : 100 (ภาคสนาม) คือ ในขั้นนี้จะทำการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น 30 - 40 คน ชั้นเรียนที่เลือกมาทดลองจะต้องเป็นชั้นเรียนที่มีผู้เรียนคละกันไปทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน ในขั้นนี้ค่า E1/E2 จะใกล้เคียงหรือเท่ากับเกณฑ์

เผชญ์ กิจระการ (2544 : 49) ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\left[\frac{\sum X}{N} \right]}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบหรือการทำกิจกรรมในขณะที่เรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหรือกิจกรรมในขณะที่เรียน

$$E_2 = \frac{\left[\frac{\sum Y}{N} \right]}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทดสอบหลังเรียนหรือ หรือการทำกิจกรรมหลังการเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียนหรือการทำ กิจกรรมหลังการเรียน

ล้วน สายยศ (2545 : 494) กล่าวถึงเกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับ ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตชุดกิจกรรมจะพึงพอใจว่า หากชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพถึงขั้นนั้นแล้วชุดกิจกรรมมีคุณค่าพอที่จะนำไปสอนนักเรียน และ คุ่มค่าต่อการลงทุนผลิออกมาเป็นจำนวนมาก การกำหนดประสิทธิภาพกระทำได้โดยการ ประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ

1. พฤติกรรมต่อเนื่องหรือกระบวนการ โดยการกำหนดประสิทธิภาพเป็น E_1 ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง คือประเมินต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย ๆ หลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่ากระบวนการ (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม รายงานกลุ่ม รายงานรายบุคคล ได้แก่งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่น ๆ ที่ผู้สอนกำหนดไว้
2. พฤติกรรมขั้นสุดท้ายหรือผลลัพธ์ โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_2 ประเมิน พฤติกรรมขั้นสุดท้าย คือ ประเมินผลลัพธ์ (Products) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากการสอบหลัง เรียน จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม สรุปว่า ในการสร้างหรือพัฒนา ชุดกิจกรรม ต้องนำชุดกิจกรรมที่ผลิตขึ้นไปทดลองหาประสิทธิภาพก่อน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพโดยทั่วไปนั้น มี 3 ขั้นตอนด้วยกัน ซึ่งการ วิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยทำการทดลองกับนักเรียน 3 กลุ่ม คือ ครั้งที่ 1 ทดลองกับนักเรียน 3 คน ครั้งที่ 2 ทดลองกับนักเรียน 9 คน ครั้งที่ 3 ทดลอง กับนักเรียน 30 คน ซึ่งในครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 นำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข แล้วจึง นำมาทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

4.7 การหาดัชนีประสิทธิผลชุดกิจกรรมการเรียนรู้

4.7.1 ความหมายของดัชนีประสิทธิผลชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness : E.I.) หมายถึงค่าที่แสดงการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าขึ้นจากพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนจากสื่อ นวัตกรรม หรือ แผนการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553:58)

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนการทดสอบหลังเรียนและคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา เรามักจะดูถึงประสิทธิผลทางการสอนและการวัดผลประเมินผลทางสื่อ นั้น โดยทั่วไปแล้วจะเป็นการประเมินความแตกต่างของคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน หรือการทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมในทางปฏิบัติ ส่วนมากมักจะเน้นที่ผลความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลความแตกต่างทางสถิติ (เผชญิ กิจระการ. 2544 : 136) ได้กล่าวถึง ดัชนีประสิทธิผล คือ ค่าความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ดัชนีประสิทธิผลคำนวณได้จากการหาค่าความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลองและการทดลองด้วยคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุดของสื่อหรือการสอน

4.7.2 ขั้นตอนการหาดัชนีประสิทธิผลชุดกิจกรรมการเรียนรู้

การดูผลพัฒนาการของนักเรียนสามารถพิจารณาว่า ก่อนและหลังเรียนเรื่องใด ๆ นักเรียนได้พัฒนาหรือมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ หรือเพิ่มขึ้นเท่าไร ซึ่งอาจจะพิจารณาได้จากการคำนวณหาค่า t-test (แบบ Dependent Samples) หรือ หาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) มีรายละเอียดดังนี้ (เผชญิ กิจระการ. 2544 : 136-146)

1. การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาค่า t-test (แบบ Dependent Samples) เป็นการพิจารณาว่า นักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ โดยทำการทดสอบนักเรียนก่อนเข้าเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) t-test (แบบ Dependent Samples) หากมีนัยสำคัญทางสถิติก็ถือว่านักเรียนกลุ่มที่ผู้ศึกษากำลังศึกษามีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้ ดังตัวอย่างในตาราง 6

ตาราง 6 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนเรียน	40	30.36	2.46	185	2,131	5.11*
หลังเรียน	40	52.42	6.36			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงว่า คะแนนหลังสอนสูงกว่าคะแนนก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเชื่อถือได้ว่า สื่อที่ใช้ประกอบการสอนส่งผลให้นักเรียนที่มีพัฒนาการสูงขึ้น (แต่ไม่ได้ระบุว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนเท่าไร)

ถ้าผลการทดสอบค่า t-test ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติก็แสดงว่า นักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างเชื่อถือไม่ได้ (เพิ่มขึ้นไม่มากพอที่จะเชื่อถือได้)

2. การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) มีสูตร ดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนของทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}$$

$$\text{หรือ } E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

เมื่อ	P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
	P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
	Total	แทน	ผลคูณของนักเรียนกับคะแนนเต็ม

ตัวอย่างการคำนวณแสดงในตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 การหาประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับ คะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนน หลังเรียน	ผลรวมของคะแนน ก่อนเรียน	E.I.
20 × 30	412	100	0.6240

จากตาราง 7 แสดงว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.6240 หรือ คิดเป็นร้อยละ 62.40

การหาค่า E.I. เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไร ไม่ได้ทดสอบว่าเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ ซึ่งค่าที่แสดงคะแนนที่เพิ่มขึ้น .6240 นั้น เรียกว่า หาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) และเพื่อให้สื่อความหมายกันง่ายขึ้น จึงแปลงคะแนนให้อยู่ในรูปของร้อยละก็ได้ ซึ่งผลการคำนวณจะได้เท่ากับผลการคำนวณจากค่าคะแนนดิบ สูตรเป็น ดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ร้อยละของผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{100 - \text{ร้อยละของผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}$$

$$\text{หรือ } E.I. = \frac{P_2 \% - P_1 \%}{100 - P_1 \%}$$

เช่น จากตัวอย่างในตาราง 7 สามารถคำนวณหาค่า E.I. โดยใช้สูตรที่แปลงคะแนนดิบให้อยู่ในรูปร้อยละก่อนได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} E.I. &= \frac{\frac{412}{600} \times 100 - \frac{100}{600} \times 100}{100 - \frac{100}{600} \times 100} \\ &= \frac{\frac{206}{3} - \frac{50}{3}}{100 - \frac{50}{3}} = \frac{\frac{156}{3}}{\frac{250}{3}} \\ &= \frac{78}{125} = 0.6240 \end{aligned}$$

ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับค่า E.I.

1. E.I. เป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่าง จะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้ เพราะมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้ และถ้าเป็นค่าลบแสดงว่าคะแนนผลสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งหมายความว่าระบบการเรียนการสอนหรือสื่อที่ใช้ไม่มีคุณภาพ จะยกตัวอย่างค่า E.I. ให้ดูหลาย ๆ รูปแบบดังนี้ (ในที่นี้สมมุติว่า มีนักเรียน 20 คน คะแนนเต็ม 30 คะแนน) ถ้าผลสอบก่อนเรียนของนักเรียนทุกคนได้คะแนนรวมเท่าไรก็ได้ (ยกเว้นคะแนนเต็มทุกคน) แต่ผลสอบหลังเรียนของนักเรียนทุกคนทำถูกหมดทุกข้อ (ได้คะแนนเต็มทุกคน) ค่า E.I. จะเป็น 1.00 ดังตัวอย่าง

$$E.I. = \frac{600-0}{600-0} = 1.00 \dots\dots\dots 1$$

$$E.I. = \frac{600-200}{(20 \times 30) - 200} = 1.00 \dots\dots\dots 2$$

จากสมการ 1 แสดงให้เห็นว่า ก่อนเรียนนักเรียนทุกคนทำผิดหมดทุกข้อแต่หลังเรียนได้คะแนนเต็มทุกคน แต่จากสมการ 2 แสดงให้เห็นว่า ก่อนเรียนนักเรียนได้คะแนนรวมจำนวนหนึ่ง แต่หลังเรียนได้คะแนนเต็มทุกคน

สรุปได้ว่า ถ้าหลังเรียนนักเรียนได้คะแนนเต็มทุกคน ค่า E.I. จะเป็น 1.00 เสมอ ไม่ว่าผลการสอบก่อนเรียนจะได้เท่าไรก็ตาม (ยกเว้นได้คะแนนเต็มทุกคน) หรือกล่าวได้ว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในเรื่องที่เรียน คิดเป็นร้อยละ 100 หรือบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนตามที่ต้องการ

2. ถ้าผลสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ค่า E.I. จะเป็นลบ ซึ่งต่ำกว่า -1.00 ได้ดังตัวอย่าง

$$E.I. = \frac{300-500}{(20 \times 30) - 500} = \frac{-200}{100} = -2.00$$

ลักษณะเช่นนี้ถือวาระบบการเรียนการสอนหลังการใช้สื่อล้มเหลว และเหตุการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นเพราะค่า E.I. ต่ำหรือเป็นลบ แสดงว่าคะแนนหลังสอนต่ำหรือน้อยกว่าคะแนนก่อนสอน และก่อนจะหาค่า E.I. ต้องหาค่า E_1/E_2 มาก่อน E_2 คือ คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งจะเป็นค่าเดียวกับคะแนนหลังเรียนของการหาค่า E.I. ดังนั้นหากคะแนนหลังสอนต่ำกว่าหรือมากกว่าคะแนนก่อนสอน ค่า E_2 จะไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ดังตัวอย่างหลังสอนในข้อ 1.2 ค่า E_2 จะเป็นดังนี้

$$E_2 = \frac{300}{600} \times 100 = 50\% = E_2$$

จะเห็นได้ว่า ค่า E_2 ก็จะไม่ผ่านตั้งแต่ต้น จึงไม่จำเป็นต้องหาค่า E.I. ตามมา แต่ถ้าปรับปรุงแผนหรือสื่อก่อน จนทำให้ค่า E_2 ถึงเกณฑ์ การหาค่า E.I. ก็น่าจะมีค่าสูงไปเอง

3. การแปลความหมายของค่า E.I. ไม่น่าจะแปลความหมายเฉพาะค่าที่คำนวณได้ว่า นักเรียนมีพัฒนาการขึ้นเท่าไรหรือคิดเป็นร้อยละเท่าไร แต่ควรดูข้อมูลเดิมประกอบด้วยว่า หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นเท่าไร ในบางครั้งคะแนนหลังสอนเพิ่มขึ้นน้อย เป็นเพราะว่ากลุ่มนั้นมีความรู้เดิมในเรื่องนั้นมากอยู่แล้ว ซึ่งไม่ใช่เรื่องเสียหาย จะยกตัวอย่างให้ดู ค่า E.I. 4 ค่า ต่อไปนี้

$$\frac{600-500}{(20 \times 30) - 500} = \frac{100}{100} = 1.00 \quad \dots\dots\dots 1$$

$$\frac{550-500}{(20 \times 30) - 500} = \frac{50}{100} = 0.50 \quad \dots\dots\dots 2$$

$$\frac{550-400}{(20 \times 30) - 400} = \frac{150}{100} = 0.75 \quad \dots\dots\dots 3$$

$$\frac{600-500}{(20 \times 30) - 500} = \frac{100}{100} = 1.00 \quad \dots\dots\dots 4$$

สมการ 1 ค่า E.I. = 1.00 แสดงให้เห็นว่า ก่อนเรียนมีความรู้ในเรื่องที่ครูจะสอนสูงแล้ว หลังสอนเสร็จนักเรียนทุกคนมีความรู้เพิ่มขึ้นเล็กน้อย ก็สามารถทำแบบทดสอบได้คะแนนเต็มทุกคน จะเห็นว่าคะแนนต่างกันเล็กน้อย คือ $600 - 500 = 100$ คะแนน แต่ค่า E.I. ก็มีค่าสูงสุดคือ 1.00

สมการ 2 คะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียนยังห่างกันไม่มาก แม้จะทำให้ค่า E.I. ต่ำคือ เท่ากับ .50 ก็ไม่ได้แปลว่าไม่ดี หรือมีพัฒนาการน้อย ต้องแปลความว่าโดยเฉลี่ยก่อนเรียนนักเรียนมีความรู้มากอยู่แล้ว หลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อย ก็เกือบจะได้คะแนนเต็ม

สมการ 3 และ 4 คะแนนก่อนเรียนมีน้อย แสดงให้เห็นว่า มีความรู้่น้อย หลังเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นมาก ค่า E.I. จึงสูงเป็น .75 หรือ .87 ซึ่งเป็นสิ่งดี แต่ก็ไม่ควรแปลว่าดีกว่าค่าในสมการ 1 หรือ 2 ซึ่งได้ค่า E.I. เป็น 1.00 หรือ .50 เพราะนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจากสมการที่ 1 หรือ 2 นั้นเขามีความรู้ก่อนเรียนสูงอยู่แล้ว ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ดีและมักจะเป็นลักษณะของนักเรียนกลุ่มเก่ง

สรุปได้ว่า ค่า E.I. จะเกิดขึ้นจากนักเรียนแต่ละกลุ่มไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกัน เพราะไม่ได้เริ่มจากฐานของความรู้ที่เท่ากัน ค่า E.I. ของแต่ละกลุ่มก็ควรอธิบายพัฒนาการเฉพาะกลุ่มเท่านั้น

4. การแปลผล ถ้า E.I. ได้ตารางในบทที่ 4 (ผลการวิเคราะห์ข้อมูล) ของวิทยานิพนธ์ (Thesis) หรือการค้นคว้าอิสระ (Independent Study) มักจะใช้ข้อความไม่เหมาะสม ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของ E.I. ผิดจากความเป็นจริง เช่น จากตัวอย่างในตาราง 4 E.I. มีค่าเท่ากับ 0.6240 ก็มักจะกล่าวว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6240 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.40” ซึ่งในความเป็นจริง ค่า E.I. เท่ากับ 0.6240 เพราะคิด

จากเทียบค่า E.I. สูงสุดเป็น 1.00 ดังนั้นถ้าคิดเทียบเป็นร้อยละ ก็คือ คิดเทียบจากข้อมูลสูงสุด เป็น 100 E.I. จะมีค่า 62.40 จึงควรใช้ข้อความว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6240 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6240 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.40” (ไม่ใช่แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.40)

5. ถ้าค่าของ E_1/E_2 แผนการเรียนรู้อีกสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเมื่อหาค่า E.I. ด้วยพบว่า มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นถึงระดับหนึ่งที่ผู้ศึกษาพอใจ หากคำนวณหาความคงทนด้วย โดยใช้สูตร t-test (แบบ Dependent Samples) ดังกล่าวมาแล้วในสูตรที่ 1 ก็ไม่ได้แปลว่า จะไม่นัยสำคัญ (เพราะผู้ศึกษาคาดหวังว่า หากสื่อหรือแผนการเรียนมีคุณภาพ ผลการเรียนหลังสอนเมื่อผ่านไประยะหนึ่ง เช่น ผ่านไป 2 สัปดาห์ กับผลการเรียนหลังเรียนจบจะต้องไม่แตกต่างกัน)

4.8 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม

สุกิจ ศรีพรหม (2541 : 71) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมหรือชุดการสอนไว้ว่า

1. ชุดกิจกรรมหรือชุดการสอนช่วยลดภาระของครูผู้สอน
2. ทำให้นักเรียนได้รับความรู้แนวเดียวกัน
3. ชุดกิจกรรมหรือชุดการสอนมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน
4. ชุดกิจกรรมหรือชุดการสอนทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนอย่างเชื่อถือได้
5. มีข้อทดสอบด้วยตนเองหลังเรียนเพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียนของตนเอง

ว่าบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่

ฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2542 : 2) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมว่า

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาที่ซับซ้อน และมีลักษณะเป็นนามธรรมได้ดี
2. เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนให้สนใจเรียนดีขึ้นและส่งเสริมประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
4. ช่วยให้ผู้สอนมีความมั่นใจในการสอน เพราะชุดฝึกผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบใช้ได้ทันที
5. ช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดรวบยอดอย่างเดียวกัน
6. ส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหาในการเรียนได้
7. เพื่อช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนช้าเรียนได้เร็วขึ้น
8. เพื่อเปลี่ยนเจตคติในการเรียนได้

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542 : 110) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรม ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนรู้แบบรายบุคคล ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถความสนใจตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละคน

2. ช่วยจัดปัญหาการขาดแคลนครู เพราะชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเองหรือต้องการความช่วยเหลือจากผู้สอนเพียงเล็กน้อย

3. ช่วยในการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพราะผู้เรียนสามารถนำเอาชุดกิจกรรมไปใช้ได้ทุกสถานที่และทุกเวลา

4. ช่วยลดภาระและช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครูเพราะชุดกิจกรรมผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถนำไปใช้ได้ทันที

5. เป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียน

6. ช่วยให้ครูวัดผลผู้เรียนได้ตรงตามความมุ่งหมาย

7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

8. ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ

9. ช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพ นับถือ ความคิดเห็นของผู้อื่น

สมศักดิ์ อภิบาลศรี (2544 : 13) ได้อธิบายประโยชน์ของชุดกิจกรรมไว้ว่า

1. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้กับผู้สอน เนื่องจากชุดกิจกรรมผลิตออกมาเป็นหมวดหมู่ กำหนดเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้สอนสะดวกในการนำไปใช้

2. ช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียนได้ดี เนื่องจากชุดกิจกรรมทั่วไปจะเน้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสนใจเนื้อหามากขึ้น

3. ลดปัญหาการใช้สื่อการสอนที่มีราคาแพง ในเนื้อหาที่จำเป็นให้ผู้เรียนต้องลงมือทำลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ชุดกิจกรรมแบบศูนย์การเรียนและชุดกิจกรรมรายบุคคลจะช่วยแก้ปัญหาที่จะต้องจัดหาสื่อการเรียนการสอนที่มีราคาแพงหลายชุด เนื่องจากผู้เรียนจะหมุนเวียนกันเข้ามาเรียนทำให้ใช้สื่อการสอนน้อยชุด ผู้เรียนก็สามารถได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติด้วยตนเองมากขึ้น

4. ในเนื้อหาเดียวกันโดยสภาพทั่วไปผู้สอนมักสอนตามหลักสูตรหรือตำราเรียนซึ่งกำหนดรายละเอียดของกิจกรรมการเรียนการสอนไว้อย่างคร่าวๆ เนื้อหาอาจมีเพียงหัวข้อและคำอธิบายสั้นๆ ดังนั้นผู้สอนต้องศึกษาและกำหนดกิจกรรมการเรียนเอง ทำให้การเรียนการสอนในแต่ละห้องที่ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน การใช้ชุดกิจกรรมจะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากชุดกิจกรรมได้ผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพมาก่อนแล้ว

5. ทำให้การเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพและอารมณ์ของผู้สอนดังได้กล่าวมาแล้วว่า ชุดกิจกรรมแต่ละประเภทจะกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจนผู้สอนดำเนินกิจกรรมไปตามกำหนดจึงเป็นผลให้บุคลิกภาพและอารมณ์ของผู้สอนมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุดกิจกรรมแบบศูนย์การเรียนและชุดกิจกรรมแบบรายบุคคลผู้สอนมีบทบาทในชั้นเรียนน้อยมาก ในขณะที่บทบาทในการเรียนเกือบทั้งหมดเป็นของผู้เรียน

เพ็ญศรี สร้อยเพชร (2545 : 6) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมว่า

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายถอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อน และมีลักษณะเป็นนามธรรมสูง เช่น การทำงานของเครื่องจักรกล ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายถอดด้วยการบรรยายได้ดี
2. ทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะชุดกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเอง
3. ทำให้นักเรียนได้ความรู้ในแนวเดียวกันไม่ว่าครูผู้สอนใด
4. ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเอง
5. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้ครูผู้สอน เพราะชุดกิจกรรมผลิตไว้เป็นชุดๆ สามารถหยิบใช้ได้ทันที
6. ประหยัดเวลา แรงงาน
7. แก้ปัญหาโรงเรียนมีครูไม่เพียงพอ
8. ใช้ได้ทุกระดับการศึกษา

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คือสื่อที่นำมาใช้ประกอบการสอน โดยจัดเนื้อหาและประสบการณ์ที่ต้องสร้างเสริมหรือพัฒนาเป็นชุด ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและจากลักษณะของชุดกิจกรรมที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแต่ละชุดจะประกอบด้วยชื่อกิจกรรม คำชี้แจง จุดมุ่งหมาย แนวคิด สื่อ เวลาที่ใช้ ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้นำรูปแบบและส่วนประกอบของชุดกิจกรรมดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 ชุดกิจกรรม ดังนี้

1. ชุดที่ 1 เรื่อง Hello Kitty
2. ชุดที่ 2 เรื่อง Drilling Rigs
3. ชุดที่ 3 เรื่อง Skyscrapers
4. ชุดที่ 4 เรื่อง McDonald's
5. ชุดที่ 5 เรื่อง Siberian Tiger

6. ชุดที่ 6 เรื่อง Cloning
  7. ชุดที่ 7 เรื่อง Christmas
  8. ชุดที่ 8 เรื่อง China and Chinatown
5. แผนการจัดการเรียนรู้

5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ต่างๆ ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 278) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอนการ วัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นจากคู่มือครูหรือแนวการสอนจากกรมวิชาการ ทำให้ผู้สอนทราบว่าสอนเนื้อหาใดเพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไรและวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

ชวลิต ชูกำแพง (2551 : 53) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ว่าหมายถึง การวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้สอนเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546 : 213) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ว่า หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ในหลักสูตร สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า อย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

นักวิชาการได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ต่างๆ ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 281) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะเป็นการจัดทำอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง
2. ช่วยให้ครูมีสื่อการสอนที่ทำด้วยตนเอง ทำให้เกิดความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอน ทำให้สอนได้ครบถ้วนตรงตามหลักสูตร และสอนได้ทันเวลา
3. เป็นผลงานวิชาการที่สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้

4. ช่วยให้ความสะดวกแก่ครูผู้สอนแทน ในกรณีที่ผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนได้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (ชวลิต ชูก่าแพง. 2551 : 55) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

- 1) ช่วยให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะจัดกิจกรรม และเลือกจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีคุณภาพตรงกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร ซึ่งส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน และทันเวลา
- 2) ช่วยให้ครูมีความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น เมื่อได้เตรียมการสอนมาอย่างดีแล้วการสอนก็จะเป็นไปอย่างเรียบร้อย
- 3) ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว เพราะเมื่อครูเตรียมการสอนดีเยี่ยมทำให้การจัดกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอน จนนักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจเร็วขึ้น
- 4) ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อกลุ่มประสบการณ์ที่เรียน การที่ครูเตรียมการสอนทำให้ครูมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน และเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องที่เรียน
- 5) ทำให้นักเรียนเกิดความเลื่อมใสในตัวครู เพราะครูมีความมั่นใจ มีการเตรียมการเรียนการสอนมาอย่างดี กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนก็เกิดความเลื่อมใสศรัทธาในตัวครูยิ่งขึ้น
- 6) ถ้าครูมีความจำเป็นไม่ได้สอนด้วยตนเอง ผู้มาสอนแทนก็จะมาสอนแทนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด
- 7) ทำให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ช่วยให้ครูสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนที่จะได้รับการแก้ไข และทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการส่งเสริมต่อไป นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมให้ครูเห็นภาพการทำงานของตนเองได้เด่นชัดยิ่งขึ้น
- 8) ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรง เพื่อเสนอแนะแก่บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมวิชาการ ศึกษาพิเศษ และผู้บริหาร เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- 9) ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องได้ทราบขั้นตอน กระบวนการต่างๆ ในการสอนของครูเพื่อการนิเทศติดตามและประเมินผลการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 10) เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู ที่แสดงว่าการสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ
- 11) เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงความชำนาญพิเศษ หรือความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอน ซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อนระดับให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญต่อครูผู้สอนเป็นอย่างมาก เพราะ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ทำให้ครูทำงานอย่างมีระบบ

5.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ต่าง ๆ ดังนี้
ชวลิต ชูกำแหง (2551 : 56) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้

ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้
2. สาระการเรียนรู้
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้
4. การวัดผลและการประเมินผล
5. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้
6. กิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติม
7. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร
8. บันทึกผลหลังการใช้แผนการเรียนรู้
9. ภาคผนวก/หมายเหตุ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 282) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ไว้ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ หน่วยที่สอนและสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด) ของเรื่อง
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. สาระการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนการสอน
5. สื่อการเรียนการสอน
6. วัดผลประเมินผล

จากที่มีนักวิชาการกล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ต้องประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล จึงจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ต่างๆ ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 288) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการ

เรียนรู้ โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะสอน
  - 1.1 จุดประสงค์ประจำวิชา
  - 1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
  - 1.3 คำอธิบายรายวิชา
  - 1.4 โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา
  - 1.5 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้
  - 1.6 แผนการจัดการเรียนรู้
2. ศึกษาแนวการสอนของกรมวิชาการ เพื่อ
  - 2.1 ศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้ กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละช่วงชั้นและระดับชั้น ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพื่อเพิ่มเติมอีกให้สมบูรณ์
  - 2.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือไม่ ถ้าไม่สอดคล้องควรปรับและนำมาเขียนในแผนการจัดการเรียนรู้ให้ชัดเจนต่อไป
  - 2.3 นำกิจกรรมในแนวการสอนมาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป
3. ชั้นเขียนแผนการสอน

ชั้นเขียนแผนการสอน เป็นขั้นสำคัญซึ่งผู้เขียนต้องวางแผนอย่างรอบคอบโดยกำหนด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง กำหนดสื่อการสอนและการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน อย่างไรก็ตาม ควรได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตรกล่าวคือ ควรได้จัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการ และใช้กระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการ 9 ประการเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ กระบวนการ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ชวลิต ชุกก่าแพง (2550 : 57) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (จุดประสงค์การเรียนรู้)

เป็นการวิเคราะห์ผลเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค หรือหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดให้ครบองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน คือความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรมจริยธรรม และค่านิยม

2. สาระการเรียนรู้ (สาระสำคัญ)

เป็นการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังด้านความรู้ โดยการวิเคราะห์ในหัวเรื่องต่อไปนี้

- 2.1 เลือกและขยายสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชนและท้องถิ่น
- 2.2 ต้องมีความเที่ยงตรง ปฏิบัติได้จริง ทันสมัย และเป็นตัวแทนความรู้
- 2.3 มีความสำคัญในแนวกว้างและลึก น่าสนใจ เรียนรู้จากง่ายไปหายาก

มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์ในหัวเรื่องดังต่อไปนี้

- 3.1 เลือกวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน
- 3.2 เลือกรูปแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 3.3 เน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามความสนใจของตนเอง
- 3.4 เน้นกิจกรรมที่ปฏิบัติต้องมีทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และสอดคล้องกับ

ชีวิตประจำวันและชีวิตจริง

- 3.5 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนและถ่ายทอดการเรียนรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ๆ

พร้อมทั้งทำให้เกิดความจำระยะยาว

- 3.6 ตรวจสอบความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนสรุป ทั้งส่งเสริมให้เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ และสิ่งที่เรียนต่อไป

4. กระบวนการวัดผลประเมินผล

ในการวัดผลประเมินผล โดยมีหลักการดังนี้

- 4.1 วิธีการวัดผลประเมินผล ต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้
- 4.2 ใช้วิธีวัดที่หลากหลาย
- 4.3 เลือกใช้เครื่องมือที่มีความเชื่อมั่น
- 4.4 การแปรผลการวัดการประเมินผล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงการ

เรียนรู้

5. แหล่งการเรียนรู้

ให้มีการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งในและนอกห้องเรียนจาก ธรรมชาติ ความงาม ความจริง ความดี จิตนาการ และเครือข่ายต่างๆ

สรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นงานสำคัญอย่างยิ่งของผู้เป็นครูเพราะ เป็นการเตรียมการสอนที่สมบูรณ์ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อย่างแท้จริง

5.5 รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งอาจจะอยู่ใน
รูปคำบรรยาย รูปแบบตาราง หรือรูปแบบผสมผสาน ซึ่งมีผู้กล่าวไว้ต่างๆ ดังนี้

ชวลิต ชูกำแพง (2550 : 58-59) ได้นำเสนอตัวอย่างการเขียนแผนการจัดการ
เรียนรู้ไว้ดังตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ..... ชั้น ..... ภาคเรียนที่ .....

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ..... เวลา ..... ชั่วโมง

วัน ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (จุดประสงค์การเรียนรู้)

.....

.....

2. สาระการเรียนรู้ (สาระสำคัญ)

.....

.....

3. กระบวนการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้)

.....

.....

4. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

.....

.....

5. การวัดผลประเมินผล

.....

.....

6. ความคิดเห็น/และข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

.....

.....

7. บันทึกหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้

.....

.....

8. ภาคผนวก

.....

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 282-287) สรุปเกี่ยวกับรูปแบบแผนการจัดการ
เรียนรู้ดังนี้

รูปแบบที่ 1 แบบเรียงหัวข้อ จะเรียงตามลำดับก่อนหลัง โดยไม่ต้องมีตาราง
รูปแบบนี้สะดวกในการเขียน เพราะไม่ต้องตีตาราง แต่มีข้อเสียคือ ยากต่อการดูให้สัมพันธ์กัน
ในแต่ละหัวข้อ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

1. สารสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. ประสพการณ์เดิม
4. สารการเรียนรู้
5. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
  - 5.1 ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน
  - 5.2 ช้่นเสนอความรู้ใหม่ (สอน)
  - 5.3 ช้่นฝึกทักษะ (นักเรียนฝึกปฏิบัติการค้นคว้าเป็นกลุ่ม)
  - 5.4 ช้่นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (นักเรียนเสนอผลงาน)
  - 5.5 ช้่นสรุปความรู้
6. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้
7. การวัดผลและเครื่องมือการวัดผล
8. กิจกรรมเสนอแนะ
9. บันทึกหลังสอน
  - 9.1 กิจกรรมการเรียนรู้
  - 9.2 สื่อการเรียนรู้
  - 9.3 ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน
  - 9.4 ข้อดี
  - 9.5 ข้อควรปรับปรุง
  - 9.6 สรุปผลการประเมินตามจุดประสงค์ปลายทาง

ลงชื่อ .....

ผู้สอน

เสนอเพื่อตรวจสอบ

ข้อคิดเห็น

วิชาการศึกษา	รองผู้อำนวยการโรงเรียน	ผู้อำนวยการโรงเรียน
(.....)	(.....)	(.....)

ตัวอย่างที่ 2

แผนการเรียนรู้ที่ ..... เรื่อง .....

สาระที่ ..... เรื่อง ..... ชั้น .....

ภาคเรียนที่ ..... ปีการศึกษา ..... กลุ่มสาระ .....

มาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผู้เรียนที่เกี่ยวข้อง คือ .....

สอนวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .... เวลา ..... ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้และผลการเรียนรู้ (ระบุมาตรฐานการเรียนรู้ให้ครบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านทักษะ หรือกระบวนการ และด้านคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยม)

2. สาระการเรียนรู้ (เขียนเนื้อหาความรู้ที่จะใช้เรียนในแผนการเรียนนี้ อาจเป็นความเรียง หรือเขียนบรรยาย สรุปหรือเขียนหัวข้อเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญที่จะเรียนก็ได้)

3. กระบวนการเรียนรู้ (ระบุกิจกรรมชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ชั้นรูปแบบการเรียนรู้ ชั้นการฝึกฝน และขั้นสรุป)

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (เขียนกิจกรรมนำครอบคลุมถึงความสำคัญของเรื่องที่เรียนแจ้งมาตรฐานการเรียนรู้และทบทวนความรู้เดิม) ชั้นเรียนรู้ (ระบุกิจกรรมที่จะให้เกิดการเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้สื่อต่างๆ ใช้กระบวนการ ใช้เทคนิควิธีการสอน ใช้นวัตกรรม ใช้แหล่งเรียนรู้ ตลอดจนศึกษาด้วยตนเอง)

ขั้นฝึกฝน (ระบุกิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติ (คิด ทำ แก้ปัญหา) และคุณธรรมจริยธรรมต่างๆ)

ขั้นตรวจสอบ (ระบุการตรวจสอบกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติ)

ขั้นสรุป (ระบุกิจกรรมที่ใช้สรุปเป็นข้อๆ)

4. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (ระบุเฉพาะชื่อสื่อการเรียนการสอนเรียงลำดับก่อนหลัง)

5. การวัดผลประเมินผล (ระบุสิ่งที่วัด วิธีการวัด เครื่องมือวัด เกณฑ์การวัด เกณฑ์การประเมินผล)

6. กิจกรรมเสนอแนะ (ระบุภาระงานหรือกิจกรรมที่จะให้นักเรียนเรียนรู้เพิ่มเติมจากกิจกรรมที่เรียน)

รูปแบบที่ 2 แบบตาราง เป็นการเขียนแผนการเรียนรู้โดยนำรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบมาเขียนในลักษณะตาราง แสดงความสัมพันธ์สอดคล้อง ของแต่ละหัวข้อขององค์ประกอบที่กำหนดไว้ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

แผนการเรียนรู้ที่ .....เรื่อง .....

สาระที่ .....เรื่อง .....ชั้น .....

ภาคเรียนที่ .....ปีการศึกษา .....กลุ่มสาระ .....

มาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผู้เรียนที่เกี่ยวข้อง คือ .....

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ .....สาระการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ .....

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง .....

สอนวันที่ .....เดือน .....พ.ศ. ....เวลา .....ชั่วโมง

สาระสำคัญ

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์นำทาง	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	การวัดผลและประเมินผล

ขั้นตอนการจัดทำแผนการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ในเรื่องต่อไปนี้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คู่มือการใช้หลักสูตร

คู่มือการประเมินผลการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์หลักสูตร

ตัวอย่างการวิเคราะห์หลักสูตรอย่างธรรมดา

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	กิจกรรม	เนื้อหา	เวลา

ตัวอย่างการวิเคราะห์หลักสูตร

จุดประสงค์นำทาง	เนื้อหา	กิจกรรม	วิชา	เวลา

ขั้นที่ 3 การจัดทำกำหนดการสอนโดยดำเนินการ ดังนี้

1. คำนวณคาบเวลาในการสอน กิจกรรมโรงเรียน และวันหยุดราชการ การวัดและประเมินผลแล้ว เหลือเวลาสอนตลอดปีก็คาบ แล้วบันทึกไว้เพื่อแบ่งเนื้อหาวิชา จุดประสงค์ ต่อไป
2. แบ่งจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนดไว้ในคำอธิบายหลัก (รายละเอียดจากขั้นที่ 1 มาเขียนเนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรมลงในคาบการสอน)

ตัวอย่างกำหนดการสอนแบบธรรมดา

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	จุดประสงค์	เนื้อหา/กิจกรรม	เวลา	หมายเหตุ

ตัวอย่างกำหนดการสอนแบบบูรณาการ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	จุดประสงค์	เนื้อหา/กิจกรรม	สาระวิชาที่บูรณาการ	เวลา	หมายเหตุ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน ถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้หลักสูตรพัฒนาขึ้นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะต้องคำนึงหลักในการเลือก และหลักในการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ทั้งนี้ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนอาจจะออกแบบด้วยตนเองตามหลักข้างต้นหรืออาจแสวงหานวัตกรรมที่เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้แนวใหม่ แล้วเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหล่านั้น

6. ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม

6.1 ความหมายของความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม

มีนักการศึกษากล่าวถึงความพึงพอใจ ดังนี้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2545 : 24) กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกที่เริ่มจากการรับรู้ต่อสิ่งเร้า ทำให้จิตรับรู้สิ่งเร้าอย่างต่อเนื่องความรู้สึกก็จะเกิดขึ้น ถ้าความรู้สึกเกิดการตอบสนองอย่างเต็มใจ ก็จะเกิดความรู้สึกชื่นชอบ หรือเกิดความพึงพอใจต่อสิ่งเร้านั้น ถ้าความรู้สึกต่อสิ่งเร้านั้นไม่ต่อเนื่องหรือไม่เกิดความเอาใจใส่ ความพึงพอใจก็จะไม่เกิดขึ้น

สุพัตรา กองทรัพย์ (2548 : 70) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ จากนั้นแสดงสภาวะของร่างกาย และจิตใจไปทางชอบ พอใจมากน้อยหรือต่อต้านไม่เห็นดีเห็นชอบ ซึ่งบุคคลจะมีความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับ การตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่แตกต่างกันออกไป ถ้าความรู้สึกเกิดการตอบสนองด้วยความพึงพอใจก็จะเกิดความรู้สึกชื่นชอบในสิ่งนั้น

นันทา กุมาภา (2554 : 45) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือความรู้สึกต่อการทำงาน เช่น พอใจ ชอบใจ และมีผลทำให้ การทำงานบรรลุผลดังที่ตั้งไว้ บุคคลจะมีความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับ การตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่แตกต่างกันออกไป

จากความหมายของความพึงพอใจที่นักการศึกษากล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่าความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกนี้เกิดขึ้นได้จากการสนใจ ทำให้เกิดความพึงพอใจในกิจกรรมที่ปฏิบัติซึ่งจะส่งผลการปฏิบัติต่อสิ่งเร้าตามความรู้สึกหรือทัศนคติที่มีของบุคคล

6.2 การวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม

มีนักการศึกษาได้เสนอแนวทางการวัดความพึงพอใจ ดังนี้

ประภาพันธ์ พลายนจันทร์ (2546 : 7-8) ได้กล่าวไว้ว่าการวัดความพึงพอใจนั้นสามารถทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามจากความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดี จะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคล เป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

สรุปได้ว่า การวัดของความพึงพอใจมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบความพึงพอใจของบุคคลในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ การวัดความพึงพอใจอาจมีความคลาดเคลื่อนได้ ซึ่งมีวิธีการวัดหลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม เป็นต้น สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้แบบ KWL-Plus เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และกำหนดเกณฑ์ในการแปลผลความหมาย แบบสอบถามครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรมและรูปแบบวิธีเรียนรู้แบบ KWL - Plus รวมทั้งงานวิจัยที่ใกล้เคียง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชุตินา เตโซ และคณะ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค CIRC ที่ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Life at home กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 35 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC 2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRC 3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านหลังเรียนกับก่อนเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC 4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC พบว่า ชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อนำไปหาประสิทธิภาพ พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.06/77.41 และแต่ละชุดมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ 75/75 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRC โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คะนิงนิตย์ ม่วงศรี (2553 : 60) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธี KW-Plus โดยมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธี KWL-Plus 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธี KWL-Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนเมืองพญา5 สังกัดสำนักการศึกษาเมืองพญา

จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน และแบบวัดความพึงพอใจ ผลปรากฏว่าความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ที่เรียนโดยใช้วิธี KWL-Plus สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธี KWL-Plus อยู่ในระดับมาก

พระชายชาญ วงศ์ภักดี (2557:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง My School โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประชารัฐวิทยาการ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างชุดกิจกรรม 2) วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม และ 3) ศึกษา ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง My School โดยใช้ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะที่สร้างขึ้น มีจำนวน 3 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 My School Location หน่วยที่ 2 My Class Timetable และหน่วยที่ 3 My School Facilities รวมใช้เวลาในการเรียนชุดกิจกรรมจำนวน 18 ชั่วโมง 2. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 80.96/80.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80/80 3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะในระดับมาก

ศศิธร ขวาลไชย (2554 : 56-76) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีความมุ่งหมาย เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL - Plus วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL - Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนน้ำโสมพิทยากร จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL - Plus วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ 0.30 ถึง 0.63 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.76 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ 1. แผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL - Plus วิชา

ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 77.21/77.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อิงแบบ KWL - Plus วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.5792 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการจัดการเรียนรู้อิงแบบ KWL - Plus วิชาภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

พาดิภค สมประสงค์ (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธี KWL-Plus มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพ ของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อิงแบบ KWL-Plus ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธี KWL- Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 70/70 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อิงแบบ KWL-Plus ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธี KWL- Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิงแบบ KWL-Plus ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธี KWL- Plus 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้อิงแบบ KWL- Plus กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2/1 โรงเรียนโชคชัยวิทยา จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏ ดังนี้ ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อิงแบบ KWL - Plus ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธี KWL - Plus มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.02 / 77.90 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อิงแบบ KWL - Plus ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธี KWL - Plus มีค่าเท่ากับ 0.6764 ซึ่งแสดงว่าแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อิงแบบ KWL-Plus ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธี KWL - Plus ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 67 นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อิงแบบ KWL-Plus ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธี KWL - Plus มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความพึงพอใจต่อการจัดการจัดการเรียนรู้อิงแบบอยู่ในระดับมาก

พรรณประภา สังฆมณี (2556:บทคัดย่อ) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเจตคติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการเรียนรู้อิงแบบ 4MAT และการจัดการเรียนรู้อิงแบบ KWL-Plus ความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้อิงแบบ 4MAT และแผนการจัดการเรียนรู้อิงแบบ KWL-Plus ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้อิงแบบ 4MAT และแผนการจัดการเรียนรู้อิงแบบ KWL-Plus 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียน ระหว่างกลุ่มที่รับการจัดการเรียนรู้อิงแบบ 4MAT และการจัดการเรียนรู้อิงแบบ KWL-Plus กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 62 คน จาก 2 ห้องเรียน โดยสุ่ม

แบบกลุ่มและจับสลาก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 32 คน รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 30 คน รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT และแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus 82.68/77.10 และ 82.83/80.23 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 59.40 และ 64.82 และนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT

ไพวรรณ นามวิเศษ (2556:บทคัดย่อ) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธี KWL-Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยวิธี KWL-Plus ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และ 3) เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วย KWL-Plus กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/13 โรงเรียนอนุกุลนารี ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 46 คน พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 88.42 /71.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยวิธี KWL Plus สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีเจตคติต่อการจัดการจัดการเรียนรู้ในระดับดี

พรวิรินทร์ สำเร็จรัมย์ (2556 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ (1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (2) เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน (3) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ระหว่างก่อนเรียนและ หลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านตูปช้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 31 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดย การเรียนรู้แบบ KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.61/84.30 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีคะแนน เฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .01 นักเรียนมีคะแนนแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์เฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

2. งานวิจัยต่างประเทศ

คาร์ และโอเกิล (Carr and Ogle. 1987 : 631) ได้พัฒนาการสอนแบบ KWL – Plus และทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 9 ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนอ่อนและเป็นนักเรียนที่อยู่ในคลินิกซ่อม เสริม จากการสังเกตแบบไม่เป็นทางการและจากการพูดคุยกับนักเรียน ปรากฏว่า นักเรียนสามารถ ถ่ายโอน ทักษะการอ่านแบบ KWL - Plus ไปสู่สถานการณ์อื่นๆ ได้ และนักเรียนสามารถย่อความ และมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น

แฮมดาน (Hamdan : 2014) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพวิธีการสอนแบบ KWL-Plus ต่อ การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชาย จอร์แดนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผู้วิจัยเลือก จากนักเรียนโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนรัฐบาล แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นักเรียน รัฐบาลใช้วิธีการเรียนรู้แบบ KWL –Plus ส่วน นักเรียนเอกชนใช้วิธีการเรียนรู้แบบปกติ ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุม เพราะวิธีการสอนแบบ KWL – Plus เป็นเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพส่งเสริม การพัฒนาการอ่านของนักเรียน ผู้เรียนสามารถ สรุบบทความที่อ่าน สามารถเขียนแผนผังความคิด จากการอ่านได้และสามารถจับใจความจากเรื่องที่ อ่านได้อย่างเข้าใจ

จากงานวิจัยที่กล่าวมา เห็นได้ว่าการใช้เทคนิคการสอน KWL Plus เป็นวิธีสอนที่ทำให้ ให้นักเรียนได้มีโอกาสมอง มี การตั้งคำถาม และหาคำตอบด้วยตนเองทำให้นักเรียนดึงประสบการณ์เดิมมาใช้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้องค์ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ พัฒนาชุดกิจกรรม การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus แผนการจัดการเรียนรู้ ความพึงพอใจต่อ ชุดกิจกรรม เพื่อนำไปสร้างเป็นเครื่องมือต่างๆ จนกระทั่งผู้วิจัยสามารถนำเครื่องมือเหล่านี้ไป ดำเนินการวิจัยต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. วิธีดำเนินการวิจัย
5. แบบแผนและวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยาคม อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผู้วิจัยทำการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ22102 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือ จำนวน 4 ชุด ดังต่อไปนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 ชุด ดังนี้

- 1) ชุดที่ 1 เรื่อง Hello Kitty
- 2) ชุดที่ 2 เรื่อง Drilling Rigs
- 3) ชุดที่ 3 เรื่อง Skyscrapers
- 4) ชุดที่ 4 เรื่อง McDonald's
- 5) ชุดที่ 5 เรื่อง Siberian Tiger
- 6) ชุดที่ 6 เรื่อง Cloning
- 7) ชุดที่ 7 เรื่อง Christmas
- 8) ชุดที่ 8 เรื่อง China and Chinatown

2. แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 จำนวน 8 แผน

3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมาย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โครงสร้าง การจัดเวลาเรียนแนวดำเนินการการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2556 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25

1.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหาสาระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามคู่มือครูที่ใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีที่ 2 ตามเกณฑ์ที่ผู้ศึกษาได้ศึกษาดังกล่าวแล้ว

1.3 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการทำชุดกิจกรรมจำนวน 8 เรื่อง จากหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม โดยเนื้อหาความยากง่ายในระดับชั้นมัธยมศึกษา

1.4 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิธีการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus

1.5 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการ และเทคนิควิธีการสร้างชุดกิจกรรม

1.6 สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 ชุด โดยหัวข้อเรื่องที่ใช้ชุดกิจกรรม คือ

- 1) ชุดที่ 1 เรื่อง Hello Kitty
- 2) ชุดที่ 2 เรื่อง Drilling Rigs
- 3) ชุดที่ 3 เรื่อง Skyscrapers
- 4) ชุดที่ 4 เรื่อง McDonald's
- 5) ชุดที่ 5 เรื่อง Siberian Tiger
- 6) ชุดที่ 6 เรื่อง Cloning
- 7) ชุดที่ 7 เรื่อง Christmas
- 8) ชุดที่ 8 เรื่อง China and Chinatown

1.7 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 ชุด เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงและความเหมาะสม จำนวน 5 ท่านดังนี้

- 1) นางพรรณณี ธรรมมา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนระวีวิทยาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้อ่านภาษาอังกฤษ
- 2) นางปิยวรรณ ทรงชัย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองตาไก้ศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
- 3) นายอุเทน นันสมบัติ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและวิจัย
- 4) นายศรายุทธ ศุภะโส ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
- 5) นางปนัดดา นามวิจิตร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนรู้

จากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ได้นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มาปรับปรุงแก้ไข โดยปรับปรุงรูปแบบ และการใช้สีในชุดกิจกรรม

1.8 นำแบบประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทหาค่าเฉลี่ย

1.9 แก้ไขปรับปรุงในส่วนที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหา ความสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้อีกครั้ง

1.10 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพดังนี้

1) ทดลองแบบรายบุคคลเป็นการทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 จำนวน 42 คน โรงเรียนหนองเรือวิทยา อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ในวันที่ 18 – 27 เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2558 วันละ 2 ชั่วโมง จำนวน 8 วัน ไม่รวมวันหยุดวันเสาร์และวันอาทิตย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ยังไม่เคยเรียนเนื้อหาใหม่มาก่อน จำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง คือ นักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน อ่อน 1 คน เพื่อสังเกตพฤติกรรมการเรียน ความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนโดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คำชี้แจงใน Exercise ไม่ชัดเจน นักเรียนไม่ค่อยเข้าใจกิจกรรม ทำให้ไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนด ผลการหาค่าประสิทธิภาพได้ค่า 73.33/71.11 ซึ่งยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ จึงนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขโดยปรับปรุงการใช้ภาษา อธิบายคำถามให้ชัดเจน ละเอียดมากขึ้นแล้วนำไปทดลองกับกลุ่มเล็ก

2) ทดลองกลุ่มเล็ก นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนหนองเรือวิทยา อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ในวันที่ 18 – 29 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2558 วันละ 2 ชั่วโมง จำนวน 8 วัน ไม่รวมวันหยุด วันเสาร์และ วันอาทิตย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ยังไม่เคยเรียนเนื้อหาใหม่มาก่อน จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง คือ นักเรียนเก่ง 3 คน คือนักเรียนที่ได้ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเกรด 4 จำนวน 1 คน เกรด 3.5 จำนวน 1 คน และเกรด 3 จำนวน 1 คน นักเรียนปานกลาง 3 คน คือนักเรียนที่ได้ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเกรด 2.5 จำนวน 2 คน เกรด 2 จำนวน 1 คน และนักเรียนอ่อน 3 คน คือนักเรียนที่ได้ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 จำนวน 3 คน โดยผู้ศึกษาได้ใช้ชุดกิจกรรมคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียน พบว่าชุดกิจกรรมที่ 1 Exercise 3 การตั้งคำถามกว้างเกินไปทำให้นักเรียนไม่เข้าใจ ผลการหาค่าประสิทธิภาพได้ค่า 79.86/80.74 ซึ่งยังไม่ถึงเกณฑ์ จึงนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขโดยปรับปรุงการใช้ภาษา อธิบายคำถามให้ละเอียดมากขึ้นแล้วนำไปทดลองกับกลุ่มภาคสนาม

3) ทดลองภาคสนาม นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนหนองเรือวิทยา อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ในวันที่ 13 - 22 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2558 วัน ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 8 วัน ไม่รวมวันหยุดวันเสาร์และวันอาทิตย์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ยังไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน จำนวน 30 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง โดยเลือกนักเรียนที่ได้ผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนเก่ง (ผลการเรียน 3-4) จำนวน 10 คน นักเรียนปานกลาง (ผลการเรียน 2-2.5) จำนวน 10 คน นักเรียนอ่อน (ผลการเรียน 1-1.5) จำนวน 10 คน หลังใช้ สื่อพบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ทันเวลาตามที่กำหนด และผลการหา ประสิทธิภาพเท่ากับ 83.17/82.56 ซึ่งประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้กับ กลุ่มเป้าหมายได้

1.11 นำข้อมูลจากการทดสอบทั้ง 3 ครั้งมาปรับปรุงแก้ไขและทำการจัดพิมพ์ชุด กิจกรรมฉบับสมบูรณ์

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 แผน โดยยึดมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดของช่วงชั้นที่ 3 จากหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คู่มือครู และแบบเรียน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 4)

2.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2556 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และผังมโนทัศน์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 วิเคราะห์หลักสูตรและสาระการเรียนรู้เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐาน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และตัวชี้วัดของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.3 ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และวิธีการ เรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus และศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ และแนวทางการวัดและประเมินผล ของกระทรวงศึกษาธิการ

2.4 ศึกษาเนื้อหาสาระและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศตามคู่มือครู และศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่คัดเลือกมาใช้ในการทำชุดกิจกรรม จำนวน 8 เรื่อง ก่อนสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.5 กำหนดรูปแบบการเขียนแผนจัดการเรียนรู้โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

1) หัวเรื่อง

- 2) มาตรฐานการเรียนรู้
- 3) สาระสำคัญ
- 4) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 5) คุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือพฤติกรรมกำรเรียน
- 6) เนื้อหาสาระการเรียนรู้
- 7) กระบวนการจัดการเรียนรู้
- 8) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
- 9) การวัดและประเมินผล
- 10) ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
- 11) บันทึกผลหลังกำรสอน

2.6 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบกำรเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus
จำนวน 8 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง รายละเอียดดังนี้

ตาราง 8 รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้

แผน ที่	ชื่อเรื่อง	สาระการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	คะแนน ทดสอบย่อย
1	Hello Kitty	- ทดสอบก่อนเรียน เรื่อง Hello Kitty - กิจกรรมก่อนการอ่าน - กิจกรรมระหว่างอ่าน - กิจกรรมหลังการอ่าน - ทดสอบหลังเรียน Hello Kitty	2	10

ตาราง 8 (ต่อ)

แผน ที่	ชื่อเรื่อง	สาระการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	คะแนน ทดสอบย่อย
2	Drilling Rigs	- ทดสอบก่อนเรียน เรื่อง Drilling Rigs - กิจกรรมก่อนการอ่าน - กิจกรรมระหว่างอ่าน - กิจกรรมหลังการอ่าน - ทดสอบหลังเรียน Drilling Ring	2	10
3	Skyscrapers	- ทดสอบก่อนเรียน เรื่อง Skyscrapers - กิจกรรมก่อนการอ่าน - กิจกรรมระหว่างอ่าน - กิจกรรมหลังการอ่าน - ทดสอบหลังเรียน Skyscrapers	2	10
4	McDonald's	- ทดสอบก่อนเรียน เรื่อง McDonald's - กิจกรรมก่อนการอ่าน - กิจกรรมระหว่างอ่าน - กิจกรรมหลังการอ่าน - ทดสอบหลังเรียน McDonald's	2	10
5	Siberian Tiger	- ทดสอบก่อนเรียน เรื่อง Siberian Tiger - กิจกรรมก่อนการอ่าน - กิจกรรมระหว่างอ่าน - กิจกรรมหลังการอ่าน - ทดสอบหลังเรียน Siberian Tiger	2	10

ตาราง 8 (ต่อ)

แผน ที่	ชื่อเรื่อง	สาระการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	คะแนน ทดสอบย่อย
6	Cloning	- ทดสอบก่อนเรียน เรื่อง Cloning - กิจกรรมก่อนการอ่าน - กิจกรรมระหว่างอ่าน - กิจกรรมหลังการอ่าน - ทดสอบหลังเรียน Cloning	2	10
7	Christmas	- ทดสอบก่อนเรียน เรื่อง Christmas - กิจกรรมก่อนการอ่าน - กิจกรรมระหว่างอ่าน - กิจกรรมหลังการอ่าน - ทดสอบหลังเรียน Christmas	2	10
8	China and Chinatown	- ทดสอบก่อนเรียน เรื่อง China and Chinatown - กิจกรรมก่อนการอ่าน - กิจกรรมระหว่างอ่าน - กิจกรรมหลังการอ่าน - ทดสอบหลังเรียน China and Chinatown	2	10
รวม			16	80

2.7 นำแผนจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบโดยพิจารณาดังต่อไปนี้

- 1) ความถูกต้องในเชิงเนื้อหา (IOC)
- 2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และถูกต้องตามกระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus
- 3) สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับผู้เรียน
- 4) การวัดและประเมินผลเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.8 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินแผนจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ มีรายการประเมิน 6 รายการ คือ ด้านสาระสำคัญ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ และด้านการประเมินผลการเรียนรู้

จากผลการประเมินระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพในระดับมาก และได้รับคำแนะนำให้ปรับปรุงกิจกรรมให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์ การเรียนรู้ และปรับกิจกรรมให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญยิ่งขึ้น

2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 จำนวน 42 คน โรงเรียนหนองเรือวิทยา อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเดียวกันกับกลุ่มที่ใช้ทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดกิจกรรมที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรม เพื่อหาข้อบกพร่องและทดสอบเวลาที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ จากนั้นนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

2.10 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองสอนจริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, หลักสูตรสถานศึกษาพุทธศักราช 2556, คู่มือครู และแบบเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิธีสร้างแบบทดสอบ (สมนึก ภัททิยธนี. 2544 : 137-139)

3.2 วิเคราะห์เนื้อหาและตัวชี้วัด เพื่อสร้างแบบทดสอบ

3.3 ศึกษาวิธีเขียนข้อทดสอบเลือกตอบจากตำราเอกสารของ (สมนึก ภัททิยธนี. 2544 : 137-139) จำนวน 40 ข้อ (ต้องการจริงจำนวน 30 ข้อ)

3.4 ดำเนินการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

3.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจสอบแบบวัดแต่ละข้อว่า สามารถวัดการเรียนรู้ที่ตัวชี้วัดได้ ครอบคลุมสาระการเรียนรู้

3.6 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผ่านการ พิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาพิมพ์เป็นแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับจริงแล้วนำไปทดลองสอบ (Try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนหนองเรือวิทยา อำเภอหนองเรือ จังหวัด ขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ในวันที่ 29 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2558 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน แล้วนำผลการทำแบบทดสอบมา หาคุณภาพของข้อสอบ

3.7 นำกระดาษคำตอบที่ได้มาตรวจให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน สำหรับคำตอบที่ ถูก และให้ 0 สำหรับคำตอบที่ผิด นำมาวิเคราะห์หาค่าความยาก และอำนาจจำแนกของ แบบทดสอบรายข้อ โดยใช้วิธีของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด. 2538 : 158-160)

3.8 คัดเลือกข้อสอบ จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เกณฑ์ความยากง่าย 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 และสามารถวัดได้ครอบคลุมตัวชี้วัดมากที่สุด ซึ่งข้อสอบ ทั้ง 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย 0.24 ถึง 0.79 และ ค่าอำนาจจำแนก 0.25 ถึง 0.81

3.9 นำเอาแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คัดเลือกไว้แล้วมาวิเคราะห์หาค่าความ เชื่อมั่น โดยวิธีของ Lovett (บุญชม ศรีสะอาด. 2538 : 172 – 173) ได้หาความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

3.10 จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

4. การสร้างแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการตาม ขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม และแบบแสดงความคิดเห็น (บุญชม ศรี สะอาด. 2543 : 99-100)

4.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าซึ่งมี 5 ระดับ คือระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด

4.3 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น โดยถามเกี่ยวกับ ด้านกระบวนการเรียนการสอน

4.4 กำหนดเกณฑ์ในการใช้คะแนน เกณฑ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

มีความพึงพอใจมากที่สุด	ระดับคะแนนเฉลี่ย	4.51 - 5.00
มีความพึงพอใจมาก	ระดับคะแนนเฉลี่ย	3.51 - 4.50
มีความพึงพอใจปานกลาง	ระดับคะแนนเฉลี่ย	2.51 - 3.50
มีความพึงพอใจน้อย	ระดับคะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50
มีความพึงพอใจน้อยที่สุด	ระดับคะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.50

4.5 นำแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL- Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นไปให้ครูนิศยา วรรณไชย ครูโรงเรียนคำแคนวิทยาคม ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา แนะนำให้ปรับปรุงด้านภาษาและข้อความที่ใช้ให้กะทัดรัดเหมาะสมสำหรับวัยของนักเรียน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้

4.6 นำแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนหนองเรือวิทยา อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเดียวกันกับกลุ่มที่ใช้ทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เพื่อหาข้อบกพร่อง จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้

4.7 จัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนฉบับสมบูรณ์

แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 60)

ตาราง 9 แผนการวิจัย One Group Pre-test และ Post-test

กลุ่มทดลอง	Pre-test	Treatment	Pre-test
	T ₁	X	T ₂

- X หมายถึง การทดลองสอน (Treatment)
 T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการสอน (Pre – test)
 T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการสอน (Post – test)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. บันทึกข้อความถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอนหนังสือแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ และขอนหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ชี้แจงให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทราบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL –Plus
3. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre test) โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
4. ทดลองใช้ชุดกิจกรรมการทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL –Plus กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ระหว่างวันที่ 2 ธันวาคม 2558 ถึง 18 มกราคม 2559 โดยใช้ระยะเวลาทดลองดังตาราง 10

ตารางที่ 10 ระยะเวลาในการทดลอง

แผนการจัด การเรียนรู้	วัน/เดือน/ปี	สาระการเรียนรู้/เนื้อหา	เวลา	จำนวน ชั่วโมง
		- ชี้แจงรายละเอียดวิชา อ 22102 - ชี้แจงรายละเอียดการจัดการเรียนรู้ด้วยชุด กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิค KWL-Plus และ ทดสอบก่อนเรียน		
	2 ธ.ค. 58		13.00-14.00	1
1	4 ธ.ค.58	เรื่อง Hello Kitty ชั่วโมงที่ 1	10.00-11.00	1
	7 ธ.ค.58	เรื่อง Hello Kitty ชั่วโมงที่ 2	10.00-11.00	1
2	9 ธ.ค.58	เรื่อง Drilling Rings ชั่วโมงที่ 1	13.00-14.00	1
	11 ธ.ค.58	เรื่อง Drilling Rings ชั่วโมงที่ 2	10.00-11.00	1

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนการจัด การเรียนรู้	วัน/เดือน/ปี	สาระการเรียนรู้/เนื้อหา	เวลา	จำนวน ชั่วโมง
3	14 ธ.ค.58	เรื่อง Skyscrapers ชั่วโมงที่ 1	10.00-11.00	1
	16 ธ.ค.58	เรื่อง Skyscrapers ชั่วโมงที่ 2	13.00-14.00	1
4	18 ธ.ค.58	เรื่อง McDonald's ชั่วโมงที่ 1	10.00-11.00	1
	21 ธ.ค.58	เรื่อง McDonald's ชั่วโมงที่ 2	10.00-11.00	1
5	23 ธ.ค.58	เรื่อง Siberian Tiger ชั่วโมงที่ 1	13.00-14.00	1
	28 ธ.ค.58	เรื่อง Siberian Tiger ชั่วโมงที่ 2	10.00-11.00	1
6	4 ม.ค.59	เรื่อง Cloning ชั่วโมงที่ 1	10.00-11.00	1
	6 ม.ค.59	เรื่อง Cloning ชั่วโมงที่ 2	13.00-14.00	1
7	8 ม.ค.59	เรื่อง Christmas ชั่วโมงที่ 1	10.00-11.00	1
	11 ม.ค.59	เรื่อง Christmas ชั่วโมงที่ 2	10.00-11.00	1
8	13 ม.ค.59	เรื่อง China and Chinatown ชั่วโมงที่ 1	13.00-14.00	1
	15 ม.ค.59	เรื่อง China and Chinatown ชั่วโมงที่ 2	10.00-14.00	1
	18 ม.ค.59	ทดสอบหลังเรียน	10.00-11.00	1

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL –Plusตามเกณฑ์ 80/80โดยวิเคราะห์ตามสูตรการหาค่า E_1 / E_2
2. วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สูตร E.I.
3. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดกิจกรรมการทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL –Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้ค่าที (t- test แบบ Dependent sample)

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อชุดกิจกรรมการทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL –Plus โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำค่าเฉลี่ยมาเทียบเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546 : 155)

4.51 – 5.00	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ	มากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ	มาก
2.51 – 3.50	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ	ปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ	น้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ	น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณได้จากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.3 ร้อยละ (Percentage) คำนวณได้จากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ โดยการหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูดัชนี

ความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2544 : 211)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้แบบ KWL-Plus กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (80/80) คำนวณได้

จากสูตร E_1 / E_2 (สังคม ภูมิพันธ์. 2541 : 14-17)

$$E_1 = \frac{\left[\frac{\sum X}{N} \right]}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบหรือการทำกิจกรรมในขณะที่เรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหรือกิจกรรมในขณะที่เรียน

$$E_2 = \frac{\left[\frac{\sum Y}{N} \right]}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทดสอบหลังเรียน หรือการทำกิจกรรมหลังการเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน หรือการทำกิจกรรมหลังการเรียน

2.3 หาค่าความยาก (P) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 84)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ระดับความยาก
	R	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

2.4 หาค่าอำนาจจำแนก (B) โดยใช้สูตรของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 90)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	U	แทน	จำนวนผู้รู้หรือผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้ที่ไม่รอบรู้หรือผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	n_1	แทน	จำนวนผู้ที่รอบรู้หรือผู้สอบผ่านเกณฑ์
	n_2	แทน	จำนวนผู้ที่ไม่รอบรู้หรือผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.5 การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (Reliability) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรของ Kr₂₀ ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson. 1937)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 k แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่ง ๆ
 q แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่ง ๆ
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test แบบ Dependent Sample

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 D แทน ผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 n แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มประชากร
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E ₁	แทน	ประสิทธิภาพกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม
E ₂	แทน	ประสิทธิภาพผลลัพธ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้ E_1/E_2

ตาราง 11 คะแนนทดสอบท้ายชุดกิจกรรมแต่ละชุด คะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน

คนที่	คะแนนทดสอบท้ายชุดกิจกรรม								รวม (80)	คะแนน ก่อน เรียน (30)	คะแนน หลัง เรียน (30)
	ชุด1 (10)	ชุด2 (10)	ชุด3 (10)	ชุด4 (10)	ชุด5 (10)	ชุด6 (10)	ชุด7 (10)	ชุด8 (10)			
1	8	8	8	8	8	9	8	9	66	12	26
2	8	8	9	9	9	9	9	8	69	13	25
3	8	9	8	8	8	8	9	8	66	13	27
4	7	8	8	8	8	8	8	10	65	14	25
5	8	8	8	8	8	10	8	8	66	14	26
6	9	8	9	9	9	9	8	8	69	13	26
7	7	9	8	8	8	8	9	9	66	13	27
8	9	8	9	9	9	9	9	9	71	14	26
9	8	9	8	8	8	8	8	9	66	12	25
10	7	8	8	8	8	8	9	10	66	11	26
11	8	8	8	8	8	8	8	9	65	13	27

ตาราง 11 (ต่อ)

คนที่	คะแนนทดสอบท้ายชุดกิจกรรม								รวม (80)	คะแนน ก่อน เรียน (30)	คะแนน หลัง เรียน (30)
	ชุด1 (10)	ชุด2 (10)	ชุด3 (10)	ชุด4 (10)	ชุด5 (10)	ชุด6 (10)	ชุด7 (10)	ชุด8 (10)			
12	8	9	9	9	9	9	9	9	71	12	26
13	7	8	9	9	9	8	8	9	67	13	26
14	8	8	9	9	9	9	8	9	69	14	28
15	8	9	9	9	9	9	9	9	71	15	26
16	9	9	8	8	8	8	8	8	66	13	27
17	8	8	9	9	9	9	8	8	68	12	27
18	7	8	9	9	9	9	8	9	68	15	28
19	8	9	9	9	9	8	8	9	69	14	25
20	8	9	9	8	9	9	8	9	69	14	28
รวม	158	168	171	170	171	172	167	176	1353	264	527
$\bar{X}$	7.90	8.40	8.55	8.50	8.55	8.60	8.35	8.80	67.65	13.20	26.35
S.D.	0.64	0.50	0.51	0.51	0.51	0.60	0.49	0.62	2.01	1.06	0.99
ร้อยละ	79.00	84.00	85.50	85.00	85.50	86.00	83.50	88.00	84.56	44.00	87.83

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 84.56 / 87.83

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รวม 8 ชุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 67.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.01 คิดเป็นร้อยละ 84.56 แสดงว่ามีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 84.56 และคะแนนของนักเรียนหลังจากทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม ทั้ง 8 ชุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 26.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.99 และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 87.83

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.56 / 87.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้

3.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ E.I.

จากการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลของความก้าวหน้า ปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน

เลขที่	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pre-test)	Pre test ²	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (Post-test)	Post test ²	ผลต่าง D	ผลต่างกำลังสอง D ²
1	12	144	26	676	14	196
2	13	169	25	625	12	144
3	13	169	27	729	14	196
4	14	196	25	625	11	121
5	14	196	26	676	12	144
6	13	169	26	676	13	169
7	13	169	27	729	14	196
8	14	196	26	676	12	144
9	12	144	25	625	13	169
10	11	121	26	676	15	225
11	13	169	27	729	14	196
12	12	144	26	676	14	196
13	13	169	26	676	13	169
14	14	196	28	784	14	196
15	15	225	26	676	11	121
16	13	169	27	729	14	196
17	12	144	27	729	15	225
18	15	225	28	784	13	169

ตาราง 12 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pre-test)	Pre test ²	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (Post-test)	Post test ²	ผลต่าง D	ผลต่างกำลังสอง D ²
19	14	196	25	625	11	121
20	14	196	28	784	14	196
รวม	264	3506	527	13905	263	3489
ค่าเฉลี่ย Pre-test			13.20	ค่าเฉลี่ย Post-test		26.35
S.D Pre-test			1.064	S.D Post-test		0.956
ค่า t = 46.38						
ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.7827						

จากตาราง 12 พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 13.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.064 และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน มีคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 26.35 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.956 สำหรับค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.7827 แสดงว่า นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 78.27

สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วย KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.7827 แสดงว่า นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 78.27

3.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	df	t- test
ก่อนเรียน	30	13.20	1.064	19	46.38*
หลังเรียน	30	26.35	0.956		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (df = 19 , t = 2.110)

จากตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 13.20 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 1.064 คะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 26.35 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.956

สรุปได้ว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1.	ด้านเนื้อหา			
1.1	ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	3.93	0.58	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1.2	เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน	3.63	0.67	มาก
1.3	เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	3.87	0.51	มาก
1.4	การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.07	0.58	มาก
	รวมเฉลี่ย	3.88	0.48	มาก
2.	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
2.1	นักเรียนใช้สื่อการเรียนรู้ต่างๆ ร่วมกัน	4.70	0.47	มากที่สุด
2.2	นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน	4.67	0.48	มากที่สุด
2.3	นักเรียนได้อธิบายความรู้ให้สมาชิกอื่นๆ ในกลุ่มฟัง	4.70	0.47	มากที่สุด
2.4	นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.67	0.48	มากที่สุด
2.5	นักเรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างสมาชิกในกลุ่ม	4.63	0.49	มากที่สุด
2.6	นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอน	4.70	0.47	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.69	0.44	มากที่สุด
3.	ด้านการวัดและประเมินผล			
3.1	มีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลและกลุ่ม	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2	มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3	มีการประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียน	4.97	0.18	มากที่สุด
3.4	นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม	5.00	0.00	มากที่สุด
3.5	การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	4.93	0.25	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.98	0.06	มากที่สุด
4	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
4.1	การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมนี้ช่วยให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น	4.07	0.39	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความพึงพอใจ
4.2	การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมนี้ช่วยให้นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.10	0.55	มาก
4.3	การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมนี้ช่วยให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	4.07	0.64	มาก
4.4	การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมนี้ช่วยให้มีความรู้	4.37	0.67	มาก
4.5	มีความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจมากขึ้น	4.15	0.59	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.15	0.48	มาก
	รวมเฉลี่ยทุกด้าน	4.46	0.30	มาก

จากตาราง 14 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวม ด้านเนื้อหา และด้านประโยชน์ที่ได้รับ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – Plus อยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏผลดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.56/87.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7827 แสดงว่า นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 78.27

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.56/87.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้พัฒนาโดยผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบและมีวิธีการที่เหมาะสมโดยเริ่มจากการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาคู่มือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การเลือกเนื้อหา ศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมตามที่คัดแปลงมาจากขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523:117-119) สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 53-54) และมีองค์ประกอบของชุดกิจกรรมที่ดัดแปลงจากรูปแบบของ ศรายุทธ หอมใจมันและคณะ (2548 : 26) มาประยุกต์เข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความเหมาะสมมากขึ้น เมื่อนำชุดกิจกรรมไปหาประสิทธิภาพ โดยได้นำชุดกิจกรรมไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 3 ครั้ง ครั้งที่ 1 ทดลองกับนักเรียนจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ด้านภาษา และเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม พบว่าด้านเนื้อหา ในแต่ละชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมด้านภาษา มีการพิมพ์คำศัพท์ผิด ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงส่วนที่บกพร่อง แล้วนำไปทดลองหาประสิทธิภาพกับกลุ่มเล็กและกลุ่มภาคสนามและเมื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมในกลุ่มตัวอย่างพบว่าชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพ 83.17/82.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องตามหลักเกณฑ์ประกันประสิทธิภาพของชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2541) ที่กล่าวว่า หากนวัตกรรมมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดแล้ว ก็มีคุณค่านำไปใช้ได้ และผู้วิจัยได้ผ่านการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยเทคนิค KWL - Plus คาร์ และโอเกิล (Carr and Ogle. 1987 : 626-631) และสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 88-92) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุด

กิจกรรมทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus นักเรียนจึงมีความรู้ความเข้าใจตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระชายชาญ วงศ์ภักดี (2557:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง My School โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประชารัฐวิทยาการ พบว่า ชุดกิจกรรมฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 80.96/80.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80/80 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเครือวัน นาอุดม (2557 : 48-49) ได้วิจัยการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนประโยคคำถามที่ใช้ Question Words และ Yes-No Question สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 23 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนประโยคคำถามโดยใช้ Question Words และ Yes-No Question สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.19/82.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80

2. ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7827 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 78.27 ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดในขณะที่อ่าน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน โดยครูใช้คำถามให้นักเรียนฝึกคิด และกระตุ้นความรู้ประสบการณ์เดิมของนักเรียนซึ่งผู้อ่านที่มีความรู้เดิมในเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านจะเข้าใจในเรื่องได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้ในเนื้อหานั้นมาก่อน โดยนักเรียนได้ระดมสมอง แสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกัน ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ มากยิ่งขึ้นตามแนวความคิดของฆนัท ธาตุทอง (2551:235) และสุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2545:88) สอดคล้องกับงานวิจัยของพาณิภค สมประสงค์ (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษานวัตกรรมและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธี KWL - Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มากกระตุ้นและส่งเสริมกิจกรรมด้านการอ่าน ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 67

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การจัดกิจกรรม

การเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้าน การอ่านเพิ่มขึ้น และการที่นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่กระตุ้นให้นักเรียนฝึกการคิดด้วยตนเอง นักเรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติจริง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย KWL - Plus เป็นกิจกรรมที่เริ่มต้นจากการฝึกให้ผู้เรียนมีความตระหนักในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเองตลอดจนมีการจัดระบบข้อมูลความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ขั้นตอน ได้แก่ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน ขั้นกิจกรรมการอ่าน และขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 2545 : 88-92) เพื่อต้องการให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนรู้ ถือเป็นฝึกทักษะการอ่าน การฟังด้วย หลังจากนั้นผู้เรียนจะเขียนคำตอบ ซึ่งคำตอบของผู้เรียนจะมีต่างๆ กัน สิ่งที่คุณเรียนเขียนจะสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจในการเรียนรู้หรือสิ่งที่คุณต้องการศึกษาและ ความคิดรวบยอดที่คุณเขียนเป็นแผนผังความคิด นั่นคือ สิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว จึงส่งผลให้มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับงานวิจัยของคะเนิงนิตย์ ม่วงศรี (2553 : 60) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธี KW-Plus โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธี KWL-Plus ผลปรากฏว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธี KWL-Plus สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพานิกัด สมประสงค์ (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษานวัตกรรมและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธี KWL - Plus สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มากระตุ้นและส่งเสริมกิจกรรมด้านการอ่าน ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่านักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธี KWL - Plus มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของพรวิรินทร์ สำเร็จรัมย์ (2556 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากขึ้นไป เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ รู้จักกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มสามารถสร้างสรรค์ชิ้นงานของตนเองขึ้นมาได้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้รับการกระตุ้นให้คิดและอ่านอย่างเป็นระบบเชื่อมโยงต่อเนื่องกันตามลำดับขั้นตอน ตั้งแต่ขั้น K, W, L ซึ่งถือได้ว่าเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านและสามารถรวบรวมข้อมูลจากเนื้อหาที่อ่านได้อย่างครอบคลุม และได้จับบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านไว้ตลอดจนนักเรียนสามารถบอกแหล่งเรียนรู้ แหล่งศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อขยายผลด้านความรู้ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น เมื่อทำกิจกรรมมาถึงขั้น Plus คือการสร้างแผนภูมิความคิด นักเรียนจะต้องคิดและจัดระบบข้อมูลที่จับบันทึกไว้ให้เป็นสาระหลัก สาระรอง และสร้างเป็นแผนภูมิความคิดแสดงความสัมพันธ์ของสารดังกล่าว จึงทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นพยายามทำด้วยตนเองจึงส่งผลให้มีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน คือ มีพฤติกรรมดังนี้ มีนิสัยรักการอ่าน มีความกระตือรือร้น กล้าแสดงความคิดเห็น ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะดังกล่าวได้ และยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนจดจำในสิ่งที่เรียนรู้ได้ดีและเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มและได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จึงทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ให้ดีขึ้น (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 2545 : 88-92) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพานิภัค สมประสงค์ (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษานวัตกรรมและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธี KWL- Plus มากระตุ้นและส่งเสริมกิจกรรมด้านการอ่าน ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมากและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ คะนิงนิตย์ ม่วงศรี (2553 : 60) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธี KW-Plus ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธี KWL-Plus อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สำคัญต้องเตรียมความพร้อมของนักเรียนให้เข้าใจวิธีเรียน เข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถจับใจความได้ ครูผู้สอนต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้ครบ มีการวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน การเสริมแรงทางบวกช่วยส่งเสริมให้การเรียนสัมฤทธิ์ผล ดังนั้นครูผู้สอนที่รับผิดชอบทุกระดับชั้น สามารถนำไปใช้สอนหรือประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พบคือ นักเรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล แต่แต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไป ทำให้ทำกิจกรรมได้ไม่ทันเพื่อน และเกิดความเครียดและวิตกกังวลในการทำงาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องผ่อนปรนเวลาในการส่งงานของนักเรียน โดยใช้ส่งในชั่วโมงต่อไปที่มีการเรียนการสอน

1.3 การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus นั้นซึ่งพบว่า ในชั้น Plus (การสร้างแผนภาพความคิดและการสรุปเรื่องจากการเรียนรู้) นักเรียนต้องใช้เวลามากในการออกแบบแผนภาพความคิดและการตกแต่งชิ้นงาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงควรควบคุมเวลาในชั้นอื่นๆให้เหมาะสม

1.4 ระหว่างดำเนินกิจกรรมพบว่า นักเรียนยังขาดทักษะในการตั้งคำถามที่มีลักษณะปลายเปิด นอกจากนี้นักเรียนบางคนยังขาดความสนใจในการทำกิจกรรมกลุ่มโดยเฉพาะนักเรียนชายมีการลอกคำถามและคำตอบจากเพื่อน จึงทำให้นักเรียนขาดการพัฒนาทักษะการคิดส่งผลให้นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาการอ่าน จึงทำให้มีคะแนนในการทำแบบทดสอบที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ดังนั้นผู้วิจัยควรมีการกระตุ้นและฝึกให้นักเรียนตั้งคำถามด้วยตนเองก่อน แล้วจึงนำมาขอคำถามมาสรุปและอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียนอีกครั้งหนึ่ง

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อศึกษาผล ปัญหาและอุปสรรค หรือหารูปแบบกิจกรรมที่น่าสนใจและเหมาะสมยิ่งขึ้นในการที่จะช่วยพัฒนาและส่งเสริม ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มีระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการสอนด้วยเทคนิค KWL - Plus ร่วมกับตัวแปรอื่นๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ ความคงทนในการเรียนรู้และการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียน

2.3 ควรมีการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไปทดลองใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะได้ศึกษาความคิดเห็นและความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2551). คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษาไม่รู้จัก-ไม่เรียน. กรุงเทพฯ :
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2546). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. กลุ่มงานวัดผล
และประเมินผลการศึกษา.
- กุลกานต์ วงษ์สิงห์. (2548). ภาษาอังกฤษกับเด็กที่มีความบกพร่องในการเรียน. วิชาการ.
- เกียรติชัย ยานะรังสี. (2540). ผลการสอนแบบเค ดับบลิว แอล พลัส ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน
และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ).เชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คะนิงนิตย์ ม่วงศรี. (2553). ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธี KW-Plus. การศึกษาค้นคว้าอิสระ. กศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร,
พิษณุโลก.
- เครือวัน นาอุดม. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนประโยคคำถามที่ใช้ Question
Words และ Yes-No Question สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ภาคนิพนธ์ตาม
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏ
วไลยอลงกรณ์.
- ฉันท ธาดุทอง. (2551). การออกแบบการสอนและบูรณาการ. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- จินตนา สุจางานันท์. (2551). การเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ. เชียงใหม่.
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฉวีวรรณ กินาวงศ์. (2542). เอกสารประกอบการสอนลิขาประเมินเอกสารหลักสูตร. พิษณุโลก:
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2550). การประเมินการเรียนรู้. มหาสารคาม : โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2523). “ระบบสื่อการสอน” ในเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา.
กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2543). เทคโนโลยีและสื่อการศึกษา เล่มที่ 3 หน่วยที่ 11-15.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชุตินา เตโซ และคณะ. (2553). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค CIRC ที่ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Life at home กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2550). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โครงการตำรา และเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2544). 14วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นันทา กุมภา. (2554). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค การสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My house and home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาด้วยตนเอง ศษ.ม.(หลักสูตรและการสอน). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2553). การวิจัยสำหรับครู(พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประนอม สุรัสวดี. (2539). กิจกรรมและสื่อการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา .
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาพันท์ พลายจันทร์. (2546). รายงานการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาในการใช้ ทรัพยากรสารสนเทศและบริการห้องสมุดคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เผชญิ กิจระการ. (2544). การวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรพิมล ประสงค์พร. (2550). ครูกับความรู้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. วิชาการ.
- พรรณประภา สังข์มณี. (2556). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่าง การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต(หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- พรวิรินทร์ สำเร็จรัมย์. (2556). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรสวรรค์ สี่ป้อ. (2550). สูดยอติวิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พระชายชาญ วงศ์ภักดี. (2557). การสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง My School โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประชารัฐวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาแพร่ เขต 2. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุตรศรศน์ 10(1): ม.ค.-มิ.ย. 2558.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พานิภค สมประสงค์. (2555). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยวิธี KWL-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพ็ญศรี สร้อยเพชร. (2545). ชุดการเรียนการสอน. นครปฐม: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ นครปฐม.
- ไพวรรณ นามวิเศษ. (2556). ผลการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 . การศึกษาค้นคว้าอิสระ (กศ.ม. หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภพ เลหาไพบูลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ยุพิน พิพิธกุล. (2547). สื่อการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระพินทร์ โพธิ์ศรี. (2545). การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้. อุดรดิตถ์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- จำไพ บุญเย็น. (2549). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกสะกดคำยาก. รายงานการค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- โรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา. (2556). หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาต่างประเทศ 2556. โรงเรียนตลาดใหญ่วิทยา : จังหวัดขอนแก่น.
- _____. (2557). รายงานผลการพัฒนาการศึกษาโรงเรียนมัธยมตลาดใหญ่วิทยา 2557. โรงเรียนตลาดใหญ่วิทยา : จังหวัดขอนแก่น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2545). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วสันต์ อดิศักดิ์. (2544). นวัตกรรมการศึกษา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

- วสันต์ อดิศักดิ์. (2552). **รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). **นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design**. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน, 2551.
- วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. (2547). **การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรายุทธ หอมใจมั่น และคณะ. (2548). **การพัฒนาชุดกิจกรรมฟลิกลิสต์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ศศิธร ชาวไสย. (2554). **การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2544). **การวัดผลการศึกษา**. ภาพลื่นดู : ประสานการพิมพ์.
- สมศักดิ์ อภิบาลศรี. (2544). **ชุดกิจกรรมกับการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2545). **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุกิจ ศรีพรหม. (2541). **ชุดกิจกรรมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. วารสารวิชาการ. 1(9): 68-72.
- สุจินต์ วิทวธีรานนท์. (2548). **แนวคิดการประเมินผลความก้าวหน้าผู้เรียนในระบบการเรียนการสอน**. นนทบุรี. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). **แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. ชัยนาท: ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมายและพัฒนาวิชาชีพครู.
- สุทธิ ศรีชล. (2552). **วิธีการสอนอ่านภาษาจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- สุพัตรา กองทรัพย์. (2548). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. (2545). **กลยุทธ์การสอนสังเคราะห์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2544). **การเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ที่แท้จริงตามแนวปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : สำนักงานวิชาการและมาตรฐาน.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). **หลักการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- _____. (2553). **หลักการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. (2546). **คู่มือการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)**. กรุงเทพฯ : บั๊ค พอยส์.
- อุดมลักษณ์ อุปจันทร์. (2547). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร**. ปริญญาโท (กศ.ม. จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อำนาจ เจริญศิลป์. (2542). **ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสตาร์.
- Carr, E and D. Ogle. (1987). “K – W – L Plus : Strategy for Comprehension and Summarization,” **Journal of Reading**. 30(7) : 626-631.
- Finn, W. (1971). **Teaching Machine : “Auto Insuotional Revies for the Teacher” Educational Technology**.
- Finocchiaro, Mary and Brumfit, Christopher. (1983). **The Function Notional Approach: from Theory to Practice**. New York: Oxford University Press.
- Good , C. (1973). **Dictionary of Learning**. New York: Mc Graw – Hill.
- Hamdan. (2014). **KWL-Plus Effectiveness on Improving Reading Comprehension of Tenth Graders of Jordanian Male Students, College of Languages and Translation, Al-Imam Muhammad Ibn Saud Islamic University, Kingdom of Saudi Arabia**.
- Jacobson, W. J. (1970). **The New Elementary School Science**. Boston : Allyn and bacon. Inc.
- Krashen, S. **Principles and Practice in Second Language Acquisition**. Oxford: Pergamon Press; 1982.
- Pierrec, V.L. (1992). **Performance and portfolio Assessment for Language Minority Student**. The Modern Language Journal.
- Wiggins, G. (1990). **Teaching to the (Authentic) Test**. Education Leadership.